

העלון מוקדש לע"נ הרצל חיים בן מחו שמחה לע"נ פונגדה בן טורי | לע"נ אליהו בן מסעודה להריון תקין ולד בריא ושלם שפרה בת דליה לרפואה שלמה חיים אבינר בן מאיה

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ידיד שלי
21:00	20:23	19:08	ירושלים
20:57	20:26	19:25	תל אביב
21:01	20:27	19:19	חיפה
20:58	20:24	19:24	באר שבע

2 העובר - אדם? (א')
דניאל בלס

4 תלונות על המורה הרב אפרים אורשלימי

5 הלכות תשעה באב קו ההלכה

6 מסייט לאגדה חיים ולדר

8 מאחורי הפלורליזם נעמה גרין

13 קומיקס חדש בעלון

14 יעבור עד החתונה מנוחה פוקס

16 עמודים מלאים בתוכן עשיר ומחזק!

עלון "עונג שבת" מופץ מדי שבוע ב-138,500 עותקים ברחבי הארץ

עלון שבועי לקירוב לבבות | ערוץ 97 בכבלים, בלוויין בפרטנר tv ובסלקום tv

היזברות

עונג שבת

פרשת דברים | גליון 360 | ט' באב תשע"ח

תגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

להפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

טבעה של גחלת

איכה מול איכה - מעיקרי העבודה הרוחנית בימים אלה

הרב זמיר כהן

פרשת דברים נקראת בכל שנה בשבת שלפני תשעה באב, יום חורבן שני בתי המקדש, שבו קוראים את מגילת איכה. ואכן, רמז גדול יש בפרשה זו לאחד הגורמים המרכזיים לגלות ולחורבן בית המקדש, וממילא - לאחד הגורמים המרכזיים לגאולה ולבניין בית המקדש.

בפרשה זו, בדברי התוכחה של משה רבנו לישראל טרם מותו, אומר הוא להם: "אֵיכָה אֶשָׂא לְבַדִּי טְרַחֲכֶם וּמִשְׁאָכֶם וְרִיבְכֶם" (דברים א, יב). ופירש רש"י שהיו ישראל מדברים סרה במשה רבנו, ועל כך הביע כאבו: "הקדים משה לצאת, אמרו, מה ראה בן עמרם לצאת, שמא אינו שפוי בתוך ביתו (אינו רגוע בביתו). רב עם

אשתו והזרחו לצאת). אחר לצאת, אמרו, מה ראה בן עמרם שלא לצאת, מה אתם סבורים, יושב ויועץ עליכם עצות רעות וחושב עליכם מחשבות". כלומר, טבעם של אנשים בעלי מדרגה רוחנית רדודה לזלזל בתלמידי חכמים, משום רגשי הנחיתות שבלבם על שלא עמלו בתורה כאותם תלמידי חכמים ולכן לא זכו להנהיג את

ישראל, וכדי לגדל את עצמם מנסים להקטין בעיני כולם את גדולי התורה מאורי הדור, על אף שבכך גורמים נזק בל יתואר לחינוך העם בתורה על ידי תלמידי החכמים שבדור, וגם מעוררים הקפדה גדולה ח"ו על כלל ישראל.

נוהג פסול זה היה בעוכרי ישראל בסוף ימי בית המקדש השני, והוא היה החותם שהביא לחורבן ירושלים, כמובא בתלמוד (שבת קיט ע"ב): "לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה תלמידי חכמים". ונרמז יום החורבן והגורם לו בדברי משה רבנו אודות הגישה הפוגענית כלפיו: "אֵיכָה אֶשָׂא לְבַדִּי".

וכבר הזהיר התנא רבי אליעזר הגדול במשנה (אבות ב, י): "הוי מתחמם כנגד אוֹרֶן (אור, אש) של חכמים, והוי זהיר בגחלתן שלא תיכווה". הנה האש נפלאה היא. מחממת בעת הקור, מבשלת לאכילה ומאירה בחשיכה. אולם על האדם להיזהר

לבד ישלח ידו לאש, לבל ייכווה ממנה. כך גם ההתקרבות לחכמי התורה: מצד אחד היא מתקרב כדי להתחמם כנגד אורן, שהרי אדם שאינו קרוב לתלמידי חכמים, אינו יכול להתפתח ולהתעלות בעבודת הבורא כראוי, וטעות היא לחשוב שבידו ללמוד בביתו לבדו ללא רב קבוע שמדריכו בלימוד ובעבודת ה'. שהרי הלומד רק מתוך ספרים, עלול לטעות בשגיאות רבות ולהשתבש בהשקפותיו ובמעשיו, ולחשוב בליבו כי הוא עושה את הדבר הנכון ביותר. אולם מאידך, מזהיר רבי אליעזר כי על אף ההתקרבות הרצויה לתלמידי חכמים, צריך להיזהר לבל ייכווה מחוסר זהירות בכבוד תלמידי חכמים, בפרט כאשר מדובר בתלמיד חכם בעל ענוה מיוחדת, המדבר עם כל אדם כאילו הוא שווה אליו, ומתוך כך עלולים מקורביו להקל ראש כנגדו מבלי משים. והרי הקב"ה דורש את כבודם של תלמידי חכמים.

ונקט לשון "אור" ולא אמר "אש", לרמז על ענין נוסף. לפי שהיוסק בתורה זוכה שאור עליון זורח בתוכו. זהו האור האלוקי שהכניס ה' יתברך במילים של התורה, אשר כל ההוגה בה זוכה לקבלו אל תוככי נשמתו, וכמו שכתב הרמח"ל בספר דרך ה' (חלק ד, פרק ב). וזהו הטעם שאמר רבי עקיבא: "אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִּירָא - לרבות תלמידי חכמים" (קידושין נז ע"א), ואין בזה זלזול בכבוד שמים להשוות את הנברא לבורא, לפי שאור ה' זורח באדם העוסק בתורה, וממילא כל הפוגע בו כפוגע בכבוד ה'. וכשם שאדם שנגע בגחלת אש משום שלא שם לב שהיא בווערת, מיד מקבל כוויה, ושום הצטדקות בטענת "לא ידעתי שהיא דלוקה", לא תועיל לו, שהרי זהו טבע האש, שכל הנוגע בה - נכווה. כך גם אדם הפוגע בתלמידי חכמים ובתקנותיהם, אינו יכול להצטדק ולומר שלא ידע או לא התכוון. לפיכך, בימים חשובים אלה חובה עלינו לקבל על עצמינו להיזהר בכבודם של תלמידי חכמים, להתקרב אליהם ולהחכים מחכמתם, לכבדם בכל דרך, ולייקדם בעיני עצמנו ובעיני ילדינו ותלמידינו, ובכך לזרז את הגאולה ואת בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו, אמן. שבת שלום.

העלון טעון גניזה | נא ללקיח במהלך החפילה

שאל את הרב

הרב אברהם יוסף

? כמה ימים של "שבע ברכות" עורכים לגרוש שמתחתן עם גרושה?

אם אחד מבני הזוג רווק שאלו נישואין ראשוניים עבורו, יש לשניהם שבעה ימים. אבל אם אלו נישואין שניים (פרק ב')

החל ממוצ"ש ערב צום תשעה באב (21.7) מ21.00 בערב עד צאת הצום שלמחרת גדולי הרבנים וטובי המרצים מסביב לשעון "מגלות לגאולה"

משדר מיוחד מרחבת הכותל, בערוץ ובאתר היזברות

אפיק 97 בכבלים ובלויין

"הגייזמן גאלותנאם"

היהודי החושב

האם העובר נחשב לאדם? (א)

מה המדע מלמד אותנו על רמת אנושיותו של העובר במעי אמו?

עדויות המעידות על יכולתו של העובר להגיב לגירויים שמיעתיים. מחקר באוניברסיטת ג'ה-ג'יאנג בסין מצביע על כך שעוברים בגילאי 41-33 שבועות אינם יכולים רק לשמוע, אלא גם להבחין בין קולות אמהותיהם לבין אחרים. מחקר נוסף ראוי לציין נעשה בבריטניה על שמיעה והאזנה ברחם".

מדהים להיווכח כיצד חז"ל ידעו על חיי העובר ללא אולטרסאונד לפני 2000 שנה. כך פסקו על עובר הקורא לאמו לאכול: "עובר שהריחה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה" (משנה יומא פרק ח', ה'), וכן פירש רש"י לפי פשוטו: "העובר מריח ריח תבשיל, והוא מתאוה לו. ואם אינה אוכלת, שניהם מסוכנים (-בסכנה)".

נמצאנו למדים שהעובר הוא יצור חי - נושם, אוכל, שומע ומרגיש. להרחבה בנושא מרתק זה, עיינו בספר "מהפך 1", מאת הרב זמיר כהן.

חז"ל גילו לנו שביום הארבעים נכנסת הנשמה בעובר שבמעי אמו (מנחות דף צ"ט, ב'), ומעניין לציין שאכן בסביבות יום זה מתחילים לזהות לראשונה פעילות חשמלית ברורה במוח העובר.

אדם חי - אותו עובר אשר יכול היה להמשיך את חייו ברחם אמו. מובן שהיכולת או אי-היכולת של האדם לחיות בכוחות עצמו אינם מעידים על רמת אנושיותו. למעשה, יש לנו חובה מוסרית לטפל באנשים מוגבלים: מי שנמצאים במצב של קומה, כמו גם קשישים או נכים שאינם יכולים להתקיים ללא עזרת הזולת. היותם תלתיים באחר לא מפחית מערכם. כך הם גם חיייו של העובר התלוי ברחם אמו או בתוך אינקובטור למספר חודשים. עם זאת, לפי רמת הכרתו החושית, אין ספק בכך שהעובר הוא יצור חי. המדע מוכיח שהעובר במעי אמו מרגיש כאב, מגיב לטעם ולקול החל מן השבוע ה-16 להריון. מדהים מכך, מחקרים מראים שהעובר מזהה את קולה של אמו, נרגע כשהיא שרה אליו ונרגז כשהיא לחוצה!

בתרגום מתוך ויקיפדיה האנגלית (ערך - Prenatal perception): "מחקרים רבים מצאו

מבחינה מדעית, לא ניתן לחלק את תהליך התקמות העובר לשלבים אנושיים שונים, כי מדובר בתהליך רציף. אנו רק יודעים שמעת הופעת העובר ברחם אמו ועד סוף התהליך ייוולד אדם לעולם.

יש הסוברים בטעות כי רמת אנושיותו של העובר תלויה ברמת יכולתו לחיות בכוחות עצמו. זו שגיאה לוגית ומדעית.

אמנם העובר אינו יכול להתקיים בכוחות עצמו, אך אין עובדה זו מפחיתה מרמת אנושיותו, שכן גם תינוק שנולד לאוויר העולם אינו מסוגל לחיות כלל בכוחות עצמו. הוא תלוי לחלוטין באנשים שדואגים לטפל בו.

תלותו ברחם אמו אינה מפחיתה מרמת אנושיותו של העובר. התפתחות הטכנולוגיה מוכיחה עובדה זאת: אינקובטורים מאפשרים כיום לעוברים לשרוד כפגים מחוץ לרחם אמן אפילו בחודש החמישי להריון. באינקובטור, הכול יסכימו כי עובר בן חמישה חודשים הנו

המשך בעמוד 7 <<

שבע עובדות

נפרד כביכול הקב"ה מבניו. על כן נתעורר אז אהבה עזה ועצומה ביניהם, ואהבה וחיבה זו מתעוררת בכל שנה ושנה. ובפרט כשחל יום ט' באב בשבת".

7. בעל ה"שם משמאל" היה אומר בשם "היהודי הקדוש" כי השבתות החלות בימי "בין המצרים" - כל השבת נחשבת לעת רצון גדולה מאוד. הטעם לכך הוא שעת מנחה בימות החול היא עת התגברות הדינים, אך בשבת קודש היא עת רצון, כי הדינים נמתקים מקדושת השבת, וכאשר דין נהפך לרחמים - הרי הוא שעת רחמים ועת רצון גדול מאוד.

כך, בימי בין המצרים, נחשב כל היום עת דין ומכאוב, ממילא מש"באה שבת באה מנוחה", והקב"ה פורש על העולם סוכת רחמים, ונמתקים הדינים השורים באלו הימים, וכל השבת כולה היא המתקת דינים והתעוררות שערי רחמים וכולה עת רצון גדולה מאוד.

עוד מציין בעל ה"שם משמאל" כי י"ז בתמוז וט' באב יהיו ימים טובים, ושלושת השבועות שביניהם יהיו כמו ימי חול המועד. כה דבריו: "בבוודאי יתחיל המועד מי"ז בתמוז וימשך עד ט' באב, והימים שביניהם יהיו כמו חול המועד". יהי רצון שזנכה לבניין בית המקדש במהרה בימינו.

7 עובדות על השבת הנוכחית, שבת חזון

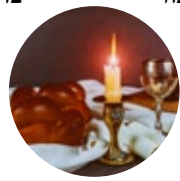
מדוע נקראת השבת הקרובה "שבת חזון"? מה מנהגיה המיוחדים, ומדוע מעלתה גדולה ביותר משאר שבתות השנה?

איכה, וכן שרים את הפיוט "לכה דודי" בקבלת שבת, במנגינת הקינה הנאמרת בתשעה באב "אלי ציון ועריה".

4. ה"קדושת לוי" מסביר את הכינוי שבת "חזון" מלשון ראייה, שהקב"ה מראה לנו את הייעודים הטובים העתידיים לבוא עלינו לעתיד לבוא.

5. באחת השנים אמר בעל ה"קדושת לוי" בדרשתו לשבת "חזון", כי "הקב"ה הכין לנו מקדשנו אלא שעדיין לא נתנו לנו, ובכל שנה ב'שבת חזון' קורא לנו ומראה לנו - ראו נא את הבית השלישי עומד מוכן לרדת ארצה באש מן השמים, והדבר תלוי במעשיהם של עם ישראל: אם תפסיקו לטנף מעשיכם ותשמרו עצמכם כראוי, מיד אורידנו לכם מן השמים".

6. ה"אוהב ישראל" מאפסא היה אומר כי "שבת חזון הוא יותר גדול במעלה מכל שבתות השנה". ההסבר לכך הוא כי בעת הפרידה, מתעוררת אהבת רעים במלוא תוקפה ועוזה, ובשעת חורבן הבית, עת צאת בני ישראל לגלות הקשה והמרה,

1. השבת שלפני תשעה באב מכונה "שבת חזון" על שם ההפטרה הפותחת, ברוב עדות ישראל, במילים: "חזון ישעיהו".

ההפטרה עוסקת במצבו הרוחני הקשה של עם ישראל בזמן בית המקדש הראשון. מצב זה, בו התנהל העם בשפלות מוסרית, הוביל לגלות עשרת השבטים, ויותר מאוחר לחורבן הבית.

2. שבת חזון היא השבת האחרונה משבתות "תלתא דפורענותא". השנה (תשע"ח) היא חלה בתאריך ט' באב עצמו, ובשל קדושתה נדחה הצום למחרת, ביום ראשון. בשבת עצמה אין לנהוג כל מנהגי אבלות. מותר ללבוש בגדי שבת, לאכול בשר ולשתות יין.

3. אף על פי שאין נוהגים אבלות בשבת, לפי מנהג אשכנז נוהגים כמה מנהגים המזכירים את האבלות: בקריאת התורה קוראים את הפסוק "איכה אשא... טורחכם ומשאכמם..." המופיע בפרשת השבוע במנגינת טעמי המקרא של מגילת איכה, קוראים את ההפטרה במנגינת מגילת

073-222-1-202

הבטיחו מקומכם

בהשתתפות הרב שמחה כהן ושמעון פרץ

במיקום המושלם באלפים הצרפתיים מול נוף עוצר נשימה, מחכה לכם חופשה ברמה הגבוהה ביותר, החל מהנוף הקסום, המלון היוקרתי, חבילת השילוחים, האירוח המושלם ועד לפרטים הקטנים עבורכם!!

סיוול גדוש בחוויות ובתוכן לחיזוק הזוגיות והתא המשפחתי

כ"האב-ב'אלול 6-13.8.18

נוכשים ונהנים באלפים הצרפתיים

בית יהודי

איזה פרצוף יש לך?

איך מחזקים את הביטחון העצמי, איך מעודדים מתן מחמאות?

ההערכה לבן-הזוג אינה מובעת רק בביטוי מילים, אלא גם בארשת הפנים. במשנה בפרקי אבות כתוב: "שמאי אומר... והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות" (פרק א', ט"ו).

לפני שנסיביר את המשנה מן הראוי להדגיש, שטעות היא להבין שהמשנה מדברת אך ורק על תהליך קבלת אורח הבא לביתו של אדם. "מקבל" במקרה זה פרושו "מקביל", כלומר: כל אימת שאדם מצוי "במקביל" לזולת, הוא חייב להראות לו סבר פנים יפות (קימת גם גירסא מפורשת בלשון "והוי מקביל").

על פי עיקרון זה, בני אדם, וכמובן בני-זוג, המחייכים זה לזה בעת שמבטיהם נפגשים, משדרים שידור תת-מודע: אני מעריך אותך, אתה חשוב לי. מן הראוי לציין שמעבר לחובה התמידית להאיר פנים לזולת ולבן הזוג, בבחינת ציפיות של נשים מבעליהן מתברר שקיימת ציפייה מיוחדת לחיכוך של הבעל עם כניסתו הביתה. הופעה בפנים חתומות משדרת כאמור זלזול, ואף עשויה להיראות ככניסה של בדיעבד הביתה.

מחמאה עצמית

מכיוון שמחמאות ושבחים גורמים לקרבה בין בני-הזוג, יש למצות כל אפשרות להרחיב את הקשר ולהדק את הקרבה באמצעותן. לכן, מלבד המחמאות שחובתם של בני הזוג להביע זה לזה, אפשר להשתמש בהליך נוסף, והוא - מחמאה עצמית. מפעם לפעם ראוי שבן-הזוג יספר

על עצמו דברי שבח על פעולה מוצלחת שעשה, על שבחים שאחרים אמרו עליו, וכדומה. אם הדברים יוצגו בעדינות ולא סתם כשחצונות, הם ישיעו את השפעתם החיובית על אהדת בן-הזוג. מגמה זו מוזכרת בשם הגאונים בהסבר האמרה שבגמרא: "לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות" - "תהא דעתו נוחה עם הבריות, כדי שיקלסוהו כולם אף על פי שאינו הגון כל כך, כמו שמקלסים את הכלה, אף על פי שאינה הגונה" (שטמ"ק כתובות ז"י). גם רבנו יונה, בפרושו על פרקי אבות מציע דרך חיובית זו בהסבירו את אמרתו של שמאי: "והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות" - שיראה להם פנים של שמחה, כדי שתהא רוח הבריות נוחה הימנו... וינהג במידת הרצון על דרך שיהיו מרוצין ממנו בני אדם ושיהא מקובל עליהם...".

כבוד ומחמאות עצמיות

כפי שנוכחנו - הענקת הערכה לזולת היא אומנות; אולם ככל שאדם מעריך את עצמו יותר, כך הוא זקוק פחות להערכת החברה שמסביבו. זאת לא משום שאינו צריך לחיזוקים רגשיים, אלא משום שהוא עצמו מזרים לרגשותיו את החיזוקים, בלא שהוא מבחין בכך כלל. כלומר: ברגשותיו זורמת התחושה של שביעות רצון עצמית. בשיטה הלא מודעת שפועל אדם שיש לו בטחון עצמי, יכול לפעול גם אדם שלא ניחן בתכונה הזאת. כל אימת שהוא עושה דבר שלדעתו הוא חיובי, יעצור לרגע ויאמר לעצמו: אכן הצלחתי, ביצעתי, הוכחתי לעצמי שאני מוכשר. התנהגות זו תקל עליו במידה מסוימת את מצוקת חוסר ההתייחסות של הסובבים אותו, וכן תחזק את בטחונו העצמי - הרגשה חשובה ביותר לכל אדם.

לרכישת ספרי הרב שמחה כהן חייגו להידברות שופר: 099-073-222-1250

ארגז הכלים

טלפון לספרנית ב-3 לפנות בוקר

הרצון הוא השלב הראשון והחשוב ביותר בדרך לשינוי

בשלוש לפנות בוקר צלצל הטלפון בביתה של הספרנית. קול של נער נשמע מהצד השני של הקו: "מתי אתם פותחים את הספרייה?".

"בעשר בבוקר", השיבה הספרנית בכעס. "לא נורמלי", אמרה לעצמה, וניתקה.

כעבור שעה שוב מצלצל הטלפון. הפעם שואל קולו של הנער: "אולי ניתן להקדים את פתיחת הספרייה?".

"הספרייה נפתחת בעשר בבוקר", הרימה הספרנית את קולה בזעם, "אבל יש לי הרגשה שאתה לא תיכנס לספרייה בשום שעה, חוצפן שכמוך...". "מה פתאום להיכנס?!", השיב לה הנער, "אני רוצה לצאת!".

קורה שאדם שוכח את עצמו...

פתאום הוא מתעורר, אך להפתעתו - הבלתי נעימה - הוא מוצא את עצמו במקום שאינו רוצה להיות בו. הוא לא רצה מלכתחילה להגיע למקום הזה, ובהחלט לא רוצה, בשום אופן, להישאר במקום.

"המקום" הבלתי רצוי הוא לעתים מצב רוחני ירוד, מצב בריאותי, מצב חברתי או כלכלי.

מה עושים כדי לצאת מהמקום הזה, כלומר לשנות את המצב? השלב הראשון - רצון.

צריך לרצות, אבל לרצות באמת, לשנות את המצב. כוח הרצון הנו מנוע חזק מאד, שביכולתו להזיז דברים וליצור שינויים גדולים וחשובים. שום רצון טוב לא הולך לאיבוד.

גם לפני שבוצע השינוי הקטן ביותר, בעקבות הרצון הטוב המתעורר, כבר יש חשיבות ומשמעות לרצון הזה.

השפעת הרצון חשובה, עוד בטרם הביאה לשינוי מעשי בשטח.

לעתים מוצא האדם את עצמו במצב בלתי רצוי, של חוסר מעש, והוא אינו רואה פתרון ומוצא באופק. בתוך תוכו הוא היה מאד רוצה לשפר את מעשיו, אבל נראה לו שהוא חסר אונים, לא מסוגל.

ייתכן שהוא מרגיש שהוא מאכזב את הוריו, אולי אפילו את אלוקים.

אולם על פי הזוהר הקדוש, מבחינת שמים, הרצון - גם אם לא מצליחים לממש אותו - הנו חשוב ורצוי מאד. אף על פי שאין האדם מצליח לממש את רצונו הטוב, הקב"ה מחשב לו את הרצון הזה כאילו עשה!

על כן, גם אם רצינו אך לא הצלחנו בפועל, מסיבות שונות, לא נתייאש. לא ניתן לעצמנו ליפול לתבוסות - "אני אף פעם לא מצליח, כלום לא הולך לי... התאמצתי והתאמצתי, ומה יצא? - שלא זזתי מילימטר... די, נמאס, הרמתי ידיים...".

חשוב לדעת ולזכור: עצם הרצון הוא חשוב מאד.

לרכישת ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "המכתב" חייגו להידברות שופר: 099-073-222-1250. או באתר shops.hidabroot.org

"...האנשים מחכים לעזרון בקוצר רוח, ולא מפסיקים להאזין..."

הצטרפו לזיכוי הרבים בהפצת עלון השבת של הידברות

חודש ראשון עלינו! 073-22212388

ההגרלה הגדולה בין המפיצים - בקרוב!

כל עוד הנר דולק - אפשר לתקן

הקב"ה מאמין בנו. כוחו של היהודי, אפילו השפל ביותר, עוד יצנץ ויחזור

אנו נמצאים בתקופה הלא-פשוטה של ימי בין המצרים. חם בחוץ, יש תחושה קשה באוויר שכולנו רוצים שכבר תעבור, ובינתיים אני מוצא הרבה תקווה ונחמה בדברי חז"ל על יוסף משיתא.

תקציר הסיפור, למי שלא מכיר: במדרש מסופר שכאשר נכנסו הרומאים לארץ ישראל, הם רצו להיכנס לתוך בית המקדש, אבל יראו מקדושתו, ופחדו להיכנס פנימה. כיון שכך, הכריזו ואמרו שהאדם שיכנס לתוך בית המקדש - מה שיוציא משם תחילה יהיה בשבילו. אף יהודי לא העז להיכנס למקום כה קדוש ולחלל אותו בצורה כזו לטובת האויב. רק יהודי אחד, שהגיע לדרגה שפלה ביותר, הרהיב עוז בנפשו להיכנס לבית המקדש, ולסלול דרך לרומאים שיבזזו אותו. שמו היה יוסף משיתא.

הוא נכנס, והוציא משם את מנורת הזהב במטרה לקחת אותה לעצמו, כפי שהבטיחו לו הרומאים. כאשר יצא עם המנורה החוצה, הרומאים התפעלו ממנה כל כך עד שהחליטו לחזור בהם מההסכם הראשון. "היכנס נא פעם נוספת, והפעם מה שתוציא - באמת יהיה נתון לך". אך הפעם התעוררו ניצוצות של תשובה וחרטה בלבו, ובהחלטה נחושה הכריז שהוא לא נכנס שוב!

הרומאים ניסו לשכנע אותו ולשדל אותו בלשון רכה, אולם הוא לא הסכים לשוב לחטאו. או אז התחילו הרומאים לדבר עמו קשות, ואיימו עליו שאם לא יכנס שוב לבית המקדש, הם יסרו את בשרו במסרוקות של ברזל. אך יוסף משיתא קיבל עליו תשובה בלב שלם, ולא נבהל מהאיומים שלהם. הוא עמד על שלו ואמר בכאב: "לא די לי

שהכעסתי את בוראי פעם אחת, אתם רוצים שאכעיסנו פעם נוספת?!" הרומאים הרשעים קיימו בו את גזר הדין, והחלו לייסרו בייסורים קשים ומרים. מתוך ייסוריו צעק יוסף משיתא - לא על היסורים הקשים, אלא על חטאיו, עד שיצאה נשמתו בטהרה. יצאה בת קול ואמרה: "אשריך, יוסף משיתא, שהינך מזומן לחיי העולם הבא!"

עד כאן המדרש. איזה לימוד זה. אין לך אדם שאין לו שעה, אתה לא יכול לדעת מתי ואיך, אבל כוחו של היהודי, אפילו השפל ביותר, עוד יצנץ ויחזור. זה נכון לגבי כל יהודי רחוק, וזה נכון גם לגבי נוער שלנו שהתרחק. הם ודאי לא הגיעו לדרגות כאלה של שפלות (שיתוף פעולה עם האויב, והסללת הדרך לביות קדשי הקדשים שלנו). אין ספק שהם לא הגיעו לכאלו דרגות, ולכן אין ספק שהם עוד יחזרו. רק שככל שנהאב ונקבל אותם, יש יותר סיכוי שהמסע שלהם יכלול כמה שפחות תחנות, כמה שפחות כאב לב בדרך.

הקב"ה פשוט מאמין בנו, בכל יהודי. כל עוד הנר דולק, אפשר עוד לתקן. וכמו שעוד נקרא עוד כמה ימים במגילת באיכה (ג' כ"ג): "תְּדַשְׁשִׁים לְבָבְקִים, רַבָּה אֲמוֹנְתְךָ", וחז"ל תיקנו לכל יהודי שכך יפתח את יומו (משנ"ב סי' א' סק"ח): "מודה אני לפניך, מלך חי וקיים, שהחזרת בי נשמת בחמלה, רבה אמונתך". אנו רגילים בטקסט הזה, אבל התעמקות בו מגלה את עומק הקשר המכבד והאוהב שבינינו.

הקב"ה מחזיר לכל אחד בבוקר את נשמתו, משום שהוא מאמין בו, שיתנהג כשורה ויעסוק בתורה ובמצוות כראוי, אפילו ולמרות שלא התנהג כך אתמול ושלוש, רבה אמונתו של הקב"ה באדם שהיום ישמע בקול ה'. יהי רצון שגם אנו נזכה להאמין בעצמנו, בילדינו, ובכל יהודי, ובכך נלך בדרכי ה' ונקרב את הגאולה!

רכישות ספרי הרב דן טוימקין להדרכת בעלי תשובה היכנסו לאתר הידברות שופו 099 shops.hidabroot.org או בטלפון 073-222-1250

תלונות על המורה, וקנאה בין הילדים

מה עושים כשילד לא מסתדר עם מורה? ומה עושים כשאחד הילדים מרגיש "נחיתי" לעומת אחיו?

בני חוזר כל יום הביתה עם תלונות על המורה שלו שמלמד חשבון בשיעור האחרון של היום. כמובן, אנו מנסים לתת בבית גיבוי למורה, אך זה מחזיק מעט מאוד זמן, ושוב הוא מתלונן עליו שהוא "מחפש אותו" וכו' וכו'. כעת הועלתה הצעה בבית שאולי הילד ישתחרר שעה אחת מוקדם יותר. האם נכון לעשות כך?

פתחו את לוח השנה וקבעו לכם ארבעה תאריכים בחודש הקרוב בהם תתפנו לחצי שעה מכל עיסוקיכם ותגיעו למפגש עם אותו רב שמלמד את בנכם. במהלך המפגש הראשון תשדרו לרב שאתם "סוחבים את העגלה ביחד איתו", ותגיעו איתו להבנות קצרות, היכן הייתם רוצים לראות את הילד עד למפגש שבוע הבא. שתפו את הילד בכל תהליך הפגישה, וקבעו דברים קטנים שהילד יתחייב לעמוד בהם. למשל, רק 10 דקות ראשונות של השיעור שהוא מקשיב, וכדומה. לאחר מכן, בפגישה השנייה, תוכלו לעלות את הרף עוד קצת. אל תתפתו להחזיר את הילד הביתה מוקדם יותר, אלא אם כן אתם חשים שאין לכם אוזן קשבת אל מול הרב.

יש לי בבית שני ילדים, לצורך העניין נקרא להם ראובן ושמעון. ראובן עולה על שמעון בהרבה דברים. לדוגמא, בשולחן שבת ראובן מדבר יפה יותר משמעון ואילו שמעון בקושי מצליח להשלים כמה משפטים ראויים מפרשת השבוע. כתוצאה מכך אני מרגישה ששמעון נהפך להיות נחיתי מאד. אשמח לקבל קצת דלק כדי להבין באלו מילים לדבר עם שמעון, וכיצד אני אמורה להתייחס לבעיה הזו.

הרמב"ם כותב שכל אחד מישראל יכול לזכות להיות קרוב למשה רבינו ע"ה, ולהיפך אם יעשה הרע - להיות קרוב לירבעם בן נבט. עניין זה חייב לעורר שמחה בלב כל אחד מאתנו, שאל לנו להביט אל כוחותינו וכישרונותינו הדלים, ואין להתייאש ולחשוב שלפי כוחותינו לא נוכל להגיע לשלימות, אלא כל אחד ואחד יכול, עם כוחותיו הצנועים, להגיע למדרגות העליונות ביותר. אמנם טבע האדם לדון לפי השגתו, ולכך סבור הוא שהצלחתו תלויה בכישרונותיו, ואינו מבין כי רוחניות היא עולם אחר, ואין ההצלחה קשורה ותלויה בכישרונות האדם.

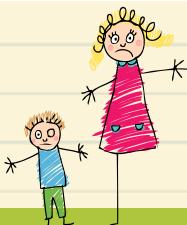
אמנם יסוד זה רחוק מאד מהבנת בני אדם, כי בטבעם הם שואפים להשיג עניינים שנראים גדולים, ואינם יודעים כי אין זה העיקר. מילים אלו חייבים אנו להחדיר כל העת לבנינו - גם אם קיבלתם 75% במבחן, גם אם לא הייתם מבין הכישרוניים של הכיתה - עליכם לדעת שלא זה מה שהקב"ה מחפש. בורא עולם רוצה שנתקרב אליו, כל אחד כפי יכולתו. הגדלות לא תלויה בכישרונות נעלים ומצוינים, אלא אף בדברים קטנים, וברגע שאנו עושים דבר שמתאים לרצון ד', בזה נמצא עיקר ההצלחה.

שאלות למדור החינוך ניתן להפנות לפקס 153732445523 או למייל: a0504168883@gmail.com

מה היוצ ציור איתך באי רצון?

חדש בהידברות!

סדנת 'אבחון ציורים וצבעים'

מגוון סדנאות בתחומים אקטואליים ומבוקשים: בריאות גוף ונפש, חזונה, חינוך, גרפולוגיה, נוער מתמודד, חרדות.

את בוחרת את נושא הסדנא, מזמינה את החברות, והידברות מגיעה אלייך עם מיטב המרצים המקצועיים.

הסדנא יכולה להיערך בביתך, בביה"כ, במתנס ובכל מקום שתבחר.

כפוף לתקנון | ט.ל.ח. 073-222-12-90 שרייני את המועד הנוח לך כעת: ללא עלות!

קו ההלכה

הלכות הנוגעות לתשעה באב

שבת זו היא שבת חזון, ובשנה זו - תשעה באב חל ביום שבת, והצום נדחה ליום ראשון. לפניכם עיקרי הדינים החשובים

שבת חזון

א. דיני אבלות של תשעה באב מתחילים במוצאי שבת, ואין אבלות בשבת, ולכן אף על פי שתשעה באב חל בשבת, מותר לאכול בשר ולשתות יין, ואפילו בסעודה שלישית מעלה על שולחנו כסעודת שלמה המלך בשעת מלכותו. ואסור להימנע מאכילת בשר בסעודה זו מטעם אבלות (שלחן ערוך סימן תקנ"ט). ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה זו בכל שבת מטעמי בריאות וכדומה, יכול להימנע גם בשבת זו (ילקוט יוסף על המועדים, עמוד תקס"ח).

ב. יש נוהגים להחמיר שלא ללמוד תורה גם בשבת זו לאחר חצות היום, ומתעסקים בדברים שמתירים ללמוד בתשעה באב. ומעיקר הדין יש להקל בזה ללמוד מה שליבו חפץ, והמחמיר ללמוד דווקא בדברים המותרים ללמוד בתשעה באב, תבוא עליו ברכה. ובכל עניין, יזהר שלא יבטל כלל מלימודו מחמת כן (הליכות עולם חלק ב' עמ' ק"ג).

ג. יש להיזהר לסיים אכילתו קודם השקיעה: בירושלים 19:48, בתל אביב 19:46, בחיפה 19:49 ובבאר שבע 19:46. ויש להקדים כמה דקות קודם לכן, כדי שלא יאכל אחר השקיעה. ד. את הנעליים חולצים 20 דקות אחר השקיעה, ולא לפני כן.

ה. בבית הכנסת מתפללים ערבית ובתפילת שמונה עשרה אומרים "אתה חוננתנו", וקודם הקינות מברכים ברכת "בורא מאורי האש" על הנר, ולאחר מכן מתחילים באמירת הקינות. ו. את ההבדלה על היין עושים במוצאי תשעה באב, ומברכים ברכת "בורא פרי הגפן" ו"המבדיל בין קודש לחול" בלבד, ולא בשמים ונר.

תשעה באב

א. תשעה באב אסור באכילה ושתייה, רחיצה, סיכה, נעילת הסנדל ותשמיש המיטה. וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, שנאמר שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה, שישו איתה משוש כל המתאבלים עליה (מסכת תענית ל' עמוד ב').

לימוד תורה

ב. אסור ללמוד תורה בתשעה באב משום שנאמר פיקודי ה' ישרים משמחי לב, אבל מותר לקרא בספר איוב ובדברים הרעים שבספר ירמיהו, ואם יש בהם פסוקי נחמה - צריך לדלגם. כמו כן מותר ללמוד מדרש איכה, וידלג דברי תורה שבמדרש שאינם שייכים לחורבן. ויכול ללמוד גמרא מסכת מועד קטן פרק אלו מגלחין, ובאגדות

החורבן במסכת גיטין (דף נ"ה עמוד ב' ואילך), או הלכות אבלות.

ג. אף הרגיל ללמוד חק לישראל בכל יום, אין לו לקרא בתשעה באב.

ד. תהילים - אף על פי שאין לקרוא תהילים לכתחילה ביום תשעה באב, מכל מקום המקל - אין מוחים בידו. וכן מי שאינו יכול ללמוד במדרשים או בשאר דברים הרעים, יוכל לקרא תהילים, ומי שרגיל לקרא תהילים באופן קבע, יכול לקרא כפי שרגיל במשך כל השנה (חזון עובדיה עמ' שי"א).

ה. מותר ללמוד בספרי מוסר המעוררים את האדם לתשובה.

רחיצה

ו. אסור לרחוץ בתשעה באב, בין בחמים ובין בצונן, ואפי' להושיט אצבעו במים אסור, וכשצריך ליטול ידיו, נוטל ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, וגם נטילת ידיים שחרית יעשה באופן הזה, ולאחר שניגבם ועדיין לחות קצת - מעבירם על עיניו. ואם היה לכוף על גבי עיניו ודרכו לרחצם במים, מותר לרחוץ.

ז. אם היו ידיו מלוכלכות בטיט או בצואה, מותר לרחוץ ולהעביר הלכוך, ולא ייטול כל ידיו, אלא רק לפי הצורך להעביר את הלכוך.

ח. אם הילד עשה צרכיו, ורוצה האישה לשטפו ולנקותו - מותר לעשות כן, ואין זה נחשב לרחיצה כלל, כי היא רק מעבירה ממנו הזוהמא.

ט. הכהנים העולים לדוכן לברכת כהנים כמנהג ירושלים, נוטלים את ידיהם כפי הרגילות כל השנה, שכך היה במקדש, ואין רחיצה זו לשם תענוג (בית יוסף סימן תר"ג בשם הגהות מיימוניות).

י. חולה הצריך לאכול בתשעה באב פת, נוטל ידיו כדרכו עד סוף פרק הזרוע, שאין רחיצה זו לשם תענוג אלא לצורך המצווה (חזון עובדיה עמוד רצ"ב).

סיכה ובישום

יא. הסיכה אסורה בתשעה באב, ואסור לסוך גופו אפילו במקצת גופו. אמנם כל האיסור אינו אלא בסיכה של תענוג, ולכן מותר להתיז חומר בושם שיש בו ריח טוב נגד ריח רע היוצא מן הזיעה, משום שסיכה זו אינה אלא להעביר הזוהמא.

שאיילת שלום וטוילים

יב. אסור לומר שלום לחברים בתשעה באב, אלא יושבים דווים ונאנחים כאבלים. ואם אחד מדלת העם אומר שלום לחברו, משיב לו שלום

בשפה רפה ובכובד ראש.

יג. יש אוסרים אפילו לומר בוקר טוב, ומעיקר הדין מותר, אבל ראוי להימנע.

יד. צריך להימנע מלהסתובב בחוץ בתשעה באב, כדי שלא יבא לידי שחוק וקלות ראש. לכן גם אם נוסע לכותל המערבי - לא יעשה כן בחבורת אנשים, ויזהר שלא יצא שכרו בהפסדו.

ישיבה על גבי קרקע

טו. יושבים על גבי קרקע מליל תשעה באב ועד חצות היום, ולאחר חצות היום חוזרים לשבת על גבי הכיסאות. דין זה שונה משאר דיני תשעה באב, שכל שאר העינויים ממשיכים עד הלילה.

כיבוס

טז. אסור לכבס בגדיו עד אחר צאת תשעה באב. לספרדים מותר לכבס מיד במוצאי הצום, והאשכנזים נוהגים שלא לכבס עד למחרת בחצות היום (שלחן ערוך סימן תקנ"א סעיף ד' ומשנה ברורה שם סעיף קטן ל"ז). ובשנה זו, שהצום יחול ב' באב, מותר לכל השיטות לרחוץ ולכבס מיד בצאת התענית.

נעילת נעלי עור

יז. אסור לנעול נעלי עור, אבל נעלים של גומי או של בגד ושאר מינים - מותר.

יח. מותר לנעול בתשעה באב נעלי ספורט שאינן נעלי עור, אפי' שנועלים אותן במשך כל ימות השנה. ואף נעלי גומי הדומות במראיתן לנעלי עור, מותר להשתמש בהן בתשעה באב, ואין בזה משום מראית העין.

יט. קטנים שלא הגיעו למצוות מותרים בנעילת הסנדל בתשעה באב. ומ"מ טוב לחנכם שינעלו נעלים שאינן של עור.

מוצאי תשעה באב

כ. במוצאי תשעה באב, לספרדים מותר להתרחץ, ולהסתפר ולכבס מיד, ובני אשכנז נוהגים להחמיר במוצאי תשעה באב. ובשנה זו שצום תשעה באב דחוי, ואנו צמים ביום י' באב, מותרים כולם ברחיצה, כיבוס ותספורת.

כא. בשנה זו מותר לברך שהחיינו מיד בצאת התענית.

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

ט"ו באב זה היום שלך!

הידברות מזמינה אותך לאירוע מרגש וחוויתי, שיקדם אותך לקראת מציאת הזיווג האמיתי בהתחזקות, בתפילה ובשמחה

הרב חיים זאיד והרב יצחק בצרי

הצטרפי: 073-222-1300

יום חמישי י"ד באב 26/7/18 20:00
בית הידברות רח' שנקר 20 פ"ת

בערב המסוגל לזיווגים!

האמנית לימור בן סימון

במופע הקיץ החדש והמרגש שלא תשכחי!

הרבנית אורית סלומון

מס' המקומות מוגבל!

והיה אור הלבנה... כאור החמה

בסיפורי האגדות אוהבים לספר על אנשים פשוטים שהפכו לנסיכים ונסיכות. מסתבר שכל אחד מאתנו יכול להפוך את חייו של זולתו מסיוט - לאגדה

הזדמנות, הוריד את הביטחון העצמי שלי לאפס, צחק עליי, העביד אותי ולא אמר אפילו מילה אחת טובה.

מבית רגוע שבו לא ראיתי אפילו טיפת רוע בכל חיי, לא לעג ולא ציניתי, הושלכתי לחיים שכלל לא הכרתי, עם כל הדברים הפוכים ממה שהורגלתי.

כשהבן שלי הגיע לגיל שלוש והוא החל לפגוע בו, הבנתי שאני צריכה לעשות משהו, אבל לא ידעתי מה.

רק בהגיעו לגיל ארבע השתתפתי במקרה, ואין מקרה בעולם, באיזה קורס להעצמה. מישהי סיפרה על משהו שקרה בחייה וכולן הזדהו אתה. ואז הבנתי, שהדברים שהיא מספרת אפילו לא מתקרבים לעשרה אחוזים ממה שאני וילדי עוברים. באתי בשקט למוסרת השעורים, רבנית יראת שמים ועדינה, וסיפרתי לה בהיסוס שנראה לי שמשהו לא תקין אצלנו. היא הקשיבה לי, ותוך כדי כבי מר הוצאתי את כל מה שקורה לי. היא נראתה נדהמת. לא האמינה שדבר כזה יכול להתרחש. כשסיימתי, עודדה אותי וביקשה ממני רשות שבעלה, רב השכונה, יפנה לבעלי.

היססתי, אבל היא אמרה שגרוע יותר ממה שיש לי - לא יכול להיות.

כשהרב הזמין אותי, לא היה לו מושג לצורך מה הוא הולך לרב, וכשחזר, היה כולו אש וגופרית. איני רוצה לתאר מה קרה בבית, אבל השתוללות זו מילה עדינה.

פחדתי לחזור ולספר לרבנית מה קרה, אך היא הייתה חכמה דיה ובאה לביתי, רואה במו עיניה את מצבי.

הרב ורעייתו הכניסו עסקנים לעניין. היו כמה ניסיונות לסדר את העניינים, אך הסתבר שבעלי הוא איש קשוח שאינו מוכן לשמוע על טיפול, שלא לדבר על להשתנות. יום אחד הוא פשוט הודיע שפתח תיק גירושין בבית דין. בהתחלה הרגשתי נורא, אך הרב והרבנית עודדו אותי בשקט שלא להתנגד, ומצאתי עצמי גרושה.

הרב והרבנית לא עזבו אותי. הם היו מזמינים אותי לביתם, מתעניינים בשלומי, הרבנית הייתה

מסוים הוא קלט שהמשפחה אינה מעניינת אותו, ופשוט היה עם החברה. כשהתחתן, התיישב בעיר אחרת והיה מגיע פעם בתקופה למספר שעות לבקר. אבל אני מקדימה את המאוחר.

שני אחיי הגדולים נותרו רווקים עד גיל מאוחר. אני התחלתי שידוכים בגיל 23, כי חשבתי שאולי יתחתנו וחבל לעקוף אותם, אולם בשלב זה הם עצמם לחצו עלי להתחיל שידוכים, באמרם שלא נורא שבת עוקפת בן.

אז עקפתי והתחלתי שידוכים. הורי לא היו בעניינים גם כך, ודאי שלא בתקופת השידוכים. הם לא ידעו מה לברר ואיפה לברר, איזו ישיבה היא לעניין ואיזו לא. הם פנו לשדכנים, ואלה אמרו מה שאמרו, וההורים שלי האמינו... כי ממילא לא היה להם איפה לברר. נפגשתי עם שני בחורים שהורידו אחרי פגישה אחת, ואז הציעו לי בחור שדווקא כן רצה להמשיך אחרי פגישה ראשונה.

האמת שהוא לא כל כך התאים לי, אבל לא ידעתי את זה. כלומר, לא היה לי שום מושג שיש עוד בחורים בעולם שאולי מתאימים לי. הוא היה בחור שונה מאחי, ונראה מנהיג, אז הסכמתי להמשיך חרף העובדה שהוא לא מצא חן בעיני מההתחלה.

אחרי מספר פגישות - התארסנו. באירוסין השתתפו רבים מבני משפחתי, ומשפחתי הקטנה. לא שכנים, לא חברים ולא כלום.

כבר לאחר האירוסין הוא החל לדבר נגד ההורים שלי, אמר שהם טיפשים ומרובעים. רציתי לומר לו שהם אמנם מרובעים, אבל בכלל לא טיפשים, אבל העדפתי שתוק, כי הייתי טיפוס שתקן.

לקראת החתונה כבר נוכחתי בכמה מידות לא טובות שלו, אבל לא חשבתי להגיד משהו למישהו.

אחרי החתונה התחיל הסיוט.

הוא פשוט דרך עלי וביזה אותי, העליב בכל

דלתי בבית שקט עם הורים שקטים. הם היו אנשים טובים שעבדו הרבה והרוויחו מעט. לא היו להם שום קשרים, וממילא גם לא זכו לשום פרוטקציות. להורי היו חמישה ילדים, ואני השלישית, ילדת סנדביץ', אבל לא היה מי שילחץ מלמעלה או מלמטה, כי כולנו היינו די שקטים, לא מציקים ולא מופרעים.

הורי היו ילדים יחידים להוריהם, כך שמשפחה גדולה לא הייתה לנו. בעצם, כלל לא הייתה משפחה חוץ מאתנו. גם חברים לא היו. נסה לדמיין לעצמך משפחה לא ידועה ללא קשרים, ללא תאורה. זו הייתה המשפחה שלנו. האמת שבילדותי לא הרגשתי זאת, אך כשנכנסתי לסמינר קלטתי שאנחנו פשוט בודדים. די היה להקשיב לסיפורי חברותי על המשפחות הענפות שיש להן, על השכנים ועל החברים של ההורים כדי להבין שאתנו שכחו איפה שהוא, בעצם, לא היה שום צורך לשכוח, כי מעולם לא היה מי שהזכיר אותנו.

שנים אחר כך הבנתי שאחי גדלו די בשולי החברה, כלומר, הם למדו בישיבות די טובות, אבל לא היו להם היכולות והידע לקשור קשרים חברתיים. כך שאם היית שואל עליהם, מחצית היו אומרים שאינם מכירים אותם ומחצית אחרת היו אומרים דברים לא טובים, בגלל שאינם מכירים.

אחי הקטן היה שונה מעט. הוא כן התערה בחברה ואפילו הביא חברים הביתה - משהו שפשוט לא הכרנו - וגם התארח אצל אחרים. הוא אכן הצליח יותר מכולנו לכל אורך חייו, אבל את המחיר אנחנו שילמנו, כי בשלב

אני לדודי... 073-222-1361

בחיוג קטן, אחד ממיטב רבני הידברות יגיע ל**שבת התעוררות** בבית הכנסת שלך! וכל הזכויות שמורות לך

בנוסף, ניתן לך ולביתך סט ספרים מפואר מתנת הידברות

חודש אלול זו ההזדמנות שלך לפעול בגדול - בהשתדלות קטנה

היהודי החושב

האם העובר נחשב לאדם? (המשך)

מכל מקום, גם לפני יום הארבעים, גוף העובר נרקם במטרה לקלוט את הנשמה האלוקית שיורדת ממרום לחיות בגוף זה להורים אלה (גידה דף ט"ז, ב').

אמרו חז"ל שיש שלושה שותפים ביצירת האדם: אביו, ואמו, והקב"ה. האב והאם אחראים ליצירת הגוף, והקב"ה - להורדת הנשמה: "ויפח באפיו נשמת חיים" (בראשית ב', ז').

שומרי התורה והמצוות יודעים שהחיים מקודשים מפני שהקב"ה קידשם לייעוד ותכלית רוחנית, נפח נשמה בעובר עבור תיקון המיוחד רק לה. האדם אינו דומה ליתר בעלי החיים, אלא לבניו ובנותיו של מלך מלכי המלכים הקב"ה.

אומרת התורה: "שופך דם האדם באדם דמו ישפך, כי בצלם אלוקים עשה את האדם" (בראשית ט', ו'). חז"ל לימדו שפסוק זה מתייחס גם לעובר במעי אמו (סנהדרין דף נ"ז, ב'). כן אמרו: "כל המקיים נפש אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא" (במשנה, מסכת סנהדרין, ד', ה').

החיים יקרים מאוד, כי בכל אדם יש נשמה אלוקית בעלת תכלית נצחית לו ולגאולת העולם.

כל אשה קיבלה רחם קדוש, שבכוחו להכיל נשמה אלוקית עם חיים שלמים בעלי תכלית ומשמעות. זוהי אחריות גדולה מאוד, תפקיד שאין להמעיט בערכו. כל עם ישראל מתקיים בזכות אמהות צדקניות שמביאות ילדים לעולם ודואגות לשלומם.

ילדים הם שמחה, ובמחלקת אמ"א של ארגון הידברות יודעים לדווח: טרם נמצאה אמא שהתחרטה על הנולד. מספיק להביט בפני תינוק, כדי לדעת שניצבים לפנינו חיי אדם, נשמה אשר באה לעולם הזה לחיות חיים בידי אמו האוהבת. מיהו האדם אשר מסוגל להביט בפני תינוק, ולא לחוש את לבו קורא אליו להגן עליו?

מחלקת אמ"א מסייעת לנשים בהריון להתגבר על קשיים אישיים וספקות, ומצילה חיים עשוטו כמשמעו. לדיווח וסיוע: 073-2221333

שמחים בחלקם, למרות העצב שנשאו על מות אם היקרה לאחר מחלה. הבטחתי לעצמי שאפצה אותם על אובדנם, ואכן הייתי קמה מוקדם כדי להכין להם את האוכל והביגוד שהם זקוקים לו, השתדלתי לסייע להם בשיעורי הבית ולהיות מעורבת בכל צרכיהם, הייתי ערנית לכל מצב רוח ועוד הרגשתי שאיני משיבה להם מספיק על האושר שנפל עלי.

קשה לי לתאר את המתנה שקיבלתי, ובעיקר את ההפתעה הגדולה הכרוכה בה. אני, שלא ידעתי על קיומם של חיים כאלו, פתאום קיבלתי אותם במתנה.

שני ילדי השתלבו במשפחה כאילו היו שם מאז ומתמיד, והפכו לילדים ערניים, חברותיים ושמחים בחלקם. למשפחה נוספו עוד שני ילדים משלנו, וזה רק הוסיף על השמחה והאושר שהיו מנת חלקנו.

במהלך השנים נישאו שני אחיי ואף ילדו ילדים. בעלי חיבר אותם למשפחה, ואי אפשר שלא להבחין בהשפעה הטובה של ההתקרבות הזאת עליהם. אני תמיד אומרת: "והיה אור הלבנה כאור החמה".

אנחנו משפחה שנשכחה איפשהו, כמו ירח ביום של ליקוי ירח. איני צוחקת. זה ממש מתאר אותנו. לפתע הגיע בעלי ומשפחתו כמו שמש חמה שעטפה אותנו, האירה על כולנו והפכה את אורה החיור של הלבנה לאור החמה.

המסר שלי די ברור, אך אומר בכל זאת: לאנשים רבים יש מלכתחילה מה שאני קיבלתי, והם אינם יודעים להעריך זאת, כי הם בטוחים שכך זה אצל כולם.

רציתי לומר להם שאין זה מובן מאליו, שיש אנשים אבודים שאין קרני אור על פניהם. אני באתי משם, ויודעת להעריך כוחה של משפחה חמה ובעל טוב ותומך. מטרתי היא לחזק אצל אלו שיש להם משפחה בריאה - את ההערכה והתודה על מה שיש להם.

ומסר גדול לא פחות: ראו איזה כוח יש לאדם הבודד להביא חיים, שמחה וחום ליחיד ולכלל. בעלי הוא מלאך משמים שנשלח אליי במתנה מהקב"ה להוציא אותי ממסגר נפשי ולהביא אותי לעולם של שמחה ואורה, אותי ואת ילדי ואת כל הדורות שייצאו מאתנו, ועל כך אני חבה לו עד בלי די.

לרכישת ספרו החדש של חיים ולדר "אנשים מספרים על עצמם פ" חייגו להידברות שופו: 073-222-12-50 או באתר shops.hidabroot.org

מעודדת אותי, ובשלב מסוים החלה להציע לי שידוכים.

נפגשתי עם מספר גרושים שלא התאימו לי. החיים לימדו אותי מספיק כדי לראות מה מצפה לי על פי רמזים.

ואז הציעו לי אלמן המבוגר ממני בתריסר שנים. בתחילה היססתי, אך הרבנית עודדה אותי לנסות. נפגשנו, ובפעם הראשונה גיליתי בן אדם מעולם אחר.

מיד בהתחלה ראיתי בן אדם טוב, טוב מוחלט, חכם, רגוע, מלא אכפתיות, מעניין ומרתק, היו לו שאלות שהעידו על הבנה, ותשובות שהעידו על אנושיות. בסוף הפגישה הראשונה מצאתי עצמי מתפללת שיענה תשובה חיובית.

והוא ענה, וכך הלאה, ולאחר ארבע פגישות הוא הציע שנישוא.

הסכמתי מיד, והחתונה נקבעה לעוד שישה שבועות. נישאנו בטקס צנוע, ומאז - השתנו חיי.

קשה לי להסביר מה התחולל בלי. גרנו חודש בצפון. החודש הזה היה טיהור כל הרע שעברתי בחיי. סיפרתי לו הכל, והוא הקשיב והקשיב, ואחרי שהוצאתי את המטען הראשון, הוא החל לתת לי כוח.

איך כוח? פשוט, במילים. הוא דיבר ואמר לי איך הוא רואה אותי ואת תכונותי. הוא שיבח ושיבח, תיאר כמה אני מיוחדת וכמה אני טובה ונעימה, חרוצה, חכמה וחייכנית, טובת לב ועדינה ועוד מאות שבחים שמעולם לא שמעתי אפילו אחד מהם, לא מהורי ובוודאי שלא מבעלי הראשון.

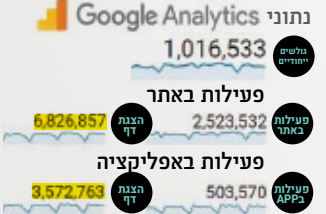
בהתחלה חשבתי שהוא סתם אומר, אך מהר מאד הבנתי שהוא באמת מאמין בזה, אז אמרתי לעצמי, "טוב, הוא מאמין במה שהוא אומר, אבל יום אחד הוא יבין שהוא סתם מדבר". אבל הוא היה אישיות מלאה בחום ובמילים טובות. הבנתי כיצד יצאו לו ילדים מיוחדים כל כך, חמים וזורמים כל כך, שקיבלו אותי ממש כמו אמא, למרות הזמן הקצר שהיה להם להתרגל אלי.

סיימנו את החודש הקסום הזה וחזרנו לבית, עם הילדים שלו ושלי, והתחלנו לבנות משפחה.

איני יודעת איך מרגיש משהו שזכה בפיס, אני רק בטוחה שההרגשה שלי הייתה טובה משלו. מחיים בודדים ללא זהות, ללא הכרה, ללא חום וללא הרעפה, הוטלתי לתוך חיים טובים ומאושרים שאיני יכולה אפילו להתחיל לתאר אותם.

בעל נפלא, חכם, קשוב, עדין, טוב לב, מסייע, מפרגן וחוזר לפרגן שוב ושוב; ילדים חכמים, מצחיקים, טובי לב, ותרניים, לא ביקורתיים,

אנחנו משפחה שנשכחה איפשהו, כמו ירח ביום של ליקוי ירח. איני צוחקת. זה ממש מתאר אותנו. לפתע הגיע בעלי ומשפחתו כמו שמש חמה שעטפה אותנו

10,400,000 דפים נצפים חודש
www.hidabroot.org

אתר היהדות הגדול בעולם

הידברות APP STORE -1 פשוט ו-GOOGLE PLAY -21

טור

דעה

ההחלטה הזאת, לאסור על הפרדה בקיומו של אירוע המיועד מלכתחילה לציבור הדתי, אולי

מתחבאת מאחורי מילים יפות כמו פלורליזם ושוויון זכויות, אבל מאחורי כל המילים היפות מדובר בכפייה אנטי דתית לכל דבר. בסופו של דבר, אישה שומרת מצוות, שמעוניינת להשתתף באירוע שתואם לתפיסת עולמה, ומיועד לה מלכתחילה, לא תוכל להשתתף בו.

זה נשמע כמעט אבסורד, אבל בשם הנאורות ושוויון הזכויות, ציבור שלם מודר מהעיר שמתיימרת להיות "מגדלור לזכויות אדם". כן, בתל אביב העיר אפשר לחגוג במצעד שכולו מוקדש לפן הכי נמוך של היצר הבהמי, אפשר לערוך כנס אלטרנטיבי בהשתתפות בני משפחה של מרצחים פלסטינים שדם יהודים על ידיהם ואפשר לארגן ערבי מחאה בכל נושא שעולה על הדעת. רק אירוע אחד, שמשתתפי בוחרים ומבקשים שיתקיים בהפרדה מלאה, לא יכול להתקיים בעיר שהיא "מופת לשוויון זכויות".

רוצים להיות דמוקרטים? מצוין. אבל בבקשה, אל תהיו צבועים ותיישרו את הדמוקרטיה לפי איך שמסתדר לכם. תודו בפה מלא ובלי להתבלבל: אנחנו גרים בעיר שחורטת על דגלה את היותה מגדלור לזכויות אדם, אבל רק כשזה מסתדר לנו ונוח ומתאים בדיוק, אבל בדיוק, למה שאנחנו חושבים. אל תתחבאו מאחורי ערכים נאצלים כביכול של פלורליזם וקבלת השונה. תודו בפה מלא: אנחנו דמוקרטים וליברלים ואוהבי אדם להפליא. אבל רק כשזה מתאים לנו.

הצביעות שמאחורי הפלורליזם התל אביבי

הודעתו של רון חולדאי כי יאסור על קיום אירועים נפרדים לגברים ונשים בתחומי תל אביב, היא רק עוד הוכחה לצביעות המתחבאת מאחורי הפלורליזם וקבלת השונה כביכול. טור דעה

של הדרת נשים מהמרחב הציבורי."

קשה מאד להתווכח עם אנשים שתופסים את עצמם כנושאי לפיד השוויון והצדק. הם הרי תמיד צודקים. כל כך צודקים, שלפעמים נראה שקשה להם לראות את הדבשת שהם עצמם נושאים על הגב. אבל במקרה הזה, קצת

קשה שלא לתהות: האם באמת קשה כל כך להבחין בצביעות הגדולה שמסתתרת מאחורי ההחלטה לאסור על ציבור שלם לקיים אירוע נפרד לנשים וגברים? לא מדובר כאן על הדרת נשים, כביכול. מדובר על אירוע שמתקיים פעם בשנה, על ארגון דתי שלא מתיימר לרגע להתבייש או להסתיר זאת, ועל גברים ונשים שמעוניינים להיות באירוע שתואם את סולם הערכים שלהם. וכן, סולם הערכים שלהם כולל הפרדה בין המינים. ככה פשוט.

בתל אביב אוהבים שוויון זכויות. כל כך אוהבים, עד שהפלורליזם וקבלת האחר הפכו לסמלה של העיר השנייה בגודלה בישראל, גם מחוץ לגבולות הארץ. אירועים שונים ומשונים, גם כאלו שגורמים לליבו של כל אדם מאמין להתכווץ בכאב, נחגגים בה באורח קבע. פרנסיה מתרברבים קבע בהיותה אי של קידמה, כביכול. "מגדלור של זכויות אדם", קרא לה ראש העיר רון חולדאי בהודעתו לפני מספר שבועות, הודעה בה הודיע כי יאסור על קיומו של אירוע נפרד לנשים וגברים בתחומי העיר.

"עירנו תל אביב-יפו, בה הוקראה מגילת העצמאות, הייתה תמיד חלוצה בכל הקשור לשמירה על זכויות האדם, שוויון ושוויון מגדרי בפרט", הכריז חולדאי. "החלטה זו עולה בקנה אחד עם ערכיה של מדינת ישראל החותרת לשוויון זכויות תוך ביעור התופעה החמורה

רגע

למחשבה

פיצוחים

ראיון עם רעיון

בראיון עבודה לחברת היי-טק קיבל כל מראיון את הפריטים הבאים: ספר עב כרס, מחט ומקדחה. נאמר למראוינים שעליהם לבצע שתי משימות, כדלהלן:
א. להחדיר את המחט בתוך הספר מעברו האחד לעברו השני, מבלי שהדבר יותיר בו סימן כלשהו.

ב. לקדוח באבחה אחת את הספר במרכזו מכריכה לכריכה, כך שכריכת השער וכריכת הגב תהיינה מחוררות, אך הדפים יישארו שלמים ללא כל נקב.
כיצד הייתם אתם מבצעים את המשימות הללו?

התשובה תפורסם בשבוע הבא

פתרון החידה מפרשת מטות-מסעי:

הסיכוי הוא 1/3.

לאחר שיילקח קלף מסוים, שחור או לבן, יישארו על השולחן שני קלפים בצבע שונה וקלף אחד באותו הצבע, כך שהסיכוי שיילקח אותו קלף בודד הוא 1/3.

מתוך ספר החידות פיצוחים 3, בהוצאת פיצוחים הירחון לראש היהודי.

אמרות

מדוע לא בא המשיח גם אתמול גם היום? מפני שאנו היום כשם שהיינו אתמול (רבי מנדל מקוסוב)

לאחר ביאת המשיח, כל מה שבטבע - ייראה כלמעלה מן הטבע (ר' מנחם מנדל מלובוביץ)

גם כשזה קשה ונראה בלתי אפשרי

אמא לא מוותרת!

טרם נמצאה האמא שהתחרטה על הנולד

מחלקת אמ'א - סיוע לנשים הרות במצוקה: 052-9551591 | kalina@htv.co.il

אמא ביצילה אותי
הידברת - למען החיים

073-2221333

"כמו שהרב של הידברות אמר, בורא עולם אוהב אותנו"

מה עושה אמבולנס בבוקרו של יום חמישי במשרדי הידברות? ואיך זה קשור לשבת משפחתית נפלאה?

כשניסיתי לתחקר את האירוע הלא ברור, דווקא אז יחיאל מחליט לעצור אותי לשיחה שנוגעת בי בנקודות הכי רגישות...

כבר בדרך למשרדי הידברות באותו בוקר של יום חמישי, הרגשתי שמשוהו קורה. לא ידעתי על מה להצביע, עד שהגעתי לשער הכניסה וראיתי את האמבולנס. נבהלתי לרגע.

אנשים עם מדים וציוד רפואי נכנסו ויצאו מבניין הידברות. מה קרה? מי התעלף? בראשי חלף רצף המשימות שאני עוד צריך לבצע בשעה הקרובה, ועכשיו, בגלל האירוע הזה, הן יצטרכו לחכות. לא נעים.

סוף סוף אני רואה פנים מוכרות. יחיאל יורד במדרגות (וזה מפתיע, פשוט כי המעלית היתה תפוסה על ידי הצוות הרפואי).

יחיאל, מנהל מחלקת הנופשים, נראה כמו חלק מהאירוע. "יחיאל", אני שואל,

"מה זה האמבולנס? מישהו התעלף?"

יחיאל, עוצר לרגע ומסתכל עלי מופתע.

"שלמה, איך זה שאתה פה ולא יודע מהמיזם החדש?"

אז זהו, שהידברות היא בנשמתי, ולא יכול להיות שקורה משהו בלי שאני אדע עליו.

"אז תגיד כבר, יחיאל, מה קרה?"

במקום תשובה, יחיאל מושך אותי הצידה ומתחיל לספר לי על...

ילדים שחולים במחלה הארורה. טוב, ילדים זו נקודה רגישה אצלי. ילדים חולים שוברים לי את הלב.

אז אני מקשיב, אף על פי שהעיניים שלי ממשיכות לרוץ מעבר לכתפיים של יחיאל, מנסה להבין מה עושה עכשיו בלון חמצן בדרך למעלית ובשביל מי.

יחיאל מעדכן אותי על השבתות המאורגנות במקום תשובה, יחיאל מושך אותי הצידה ומתחיל לספר לי על...

ילדים שחולים במחלה הארורה. טוב, ילדים זו נקודה רגישה אצלי. ילדים חולים שוברים לי את הלב.

אז אני מקשיב, אף על פי שהעיניים שלי ממשיכות לרוץ מעבר לכתפיים של יחיאל, מנסה להבין מה עושה עכשיו בלון חמצן בדרך למעלית ובשביל מי.

יחיאל מעדכן אותי על השבתות המאורגנות במקום תשובה, יחיאל מושך אותי הצידה ומתחיל לספר לי על...

ילדים שחולים במחלה הארורה. טוב, ילדים זו נקודה רגישה אצלי. ילדים חולים שוברים לי את הלב.

מטעם הידברות לילדים שחולים במחלה הארורה, ביחד עם המשפחות שלהם, בבתי מלון מפוארים, לשבת של הפוגה מהטיפולים הקשים, לשבת של אחדות ותקווה, לשבת בה יושבים עם רבני הידברות, שרים, שמחים, נהנים ומתחבקים ביחד. שהות של משפחה לבית מלון עם כל האחים והאחיות, כרוכה בעלויות לא פשוטות. הידברות נרתמת לזה בכל הכוח ומפתיעה בכל פעם מחדש.

את כל זה אני יודע, אז העיניים שלי חוזרות בלוש. מה קורה עכשיו, ומהי המטרה של בלון החמצן שמועבר מאחורי הגב של יחיאל?

"למה בלון חמצן?", אני לא יכול להתאפק, אבל יחיאל לא שומע אותי, הוא מתרגש ממה שהוא מספר:

"ככה זה לפעמים, לפעמים יש גם סוף עצוב".

סוף עצוב? אני נדרך.

"כן, אני מתכוון השבת הזו שהיתה עם הילדה החולה במחלה סופנית. כל המשפחה שלה היתה שבורה, הרופאים בישרו להם שהזמן של הילדה כבר קצוב ונשארו לה ימים ספורים. ואז הגענו אנחנו, ארגון הידברות, והצענו להם לבוא לשבת לבית מלון מפואר עם המשפחה והילדה לשבת שלא ישכחו לעולם, שבת של חיזוק ביחד עם רבנים, שמחה ותקווה.

"התוצאה היתה סוחפת... השבת היתה מרגשת ביותר, למדנו מחדש על המושג של קשר בין אב לבן, הקשר של בורא עולם עם ילדיו עם ישראל.

"חכה עד הסוף", אומר לי יחיאל, ואני מתאפק לא לעצור את הצוות ולשאול על בלון החמצן. למה ולמי?

דווקא עכשיו יחיאל משתפך דמעה מבצבצת. "מתברר שהיתה זו השבת האחרונה עלי אדמות של הילדה, עם האחים והאחיות שלה, עם אבא ואמא. אי אפשר לתאר את עוצמת ההנאה שהיתה למשפחה עם הילדים יחד, כולם שרו יחד באהבה ובאמונה, אף פעם לא היה להם שבת מרוממת כל כך, השבת הכי טובה שהם יכלו לחלום עליה.

"כעבור פחות משבוע, כמה שעות לפני שנפטרה, אמרה הילדה לאמא שלה, 'עכשיו אני יודעת, כמו שהרב של הידברות אמר, בורא עולם אוהב אותנו כמו הילדים שלו, ואני מחכה לו'".

יחיאל עוצר ומשתתק. הוא כבר לא יכול לדבר. ההתרגשות אוזנת בו.

ובי. ואז האסימון נופל לי. האמבולנס הביא לכאן בעצם את הציוד הרפואי? הכל מיועד לשבת בבית מלון עם משפחה נוספת שיש לה ילד חולה? כבר השבת הקרובה?

הבנת נכון.

מדור זה מביא סיפורים קטנים על מעשים גדולים, המצויים ביומנו של שלמה, המזכיר רב הפעלים של הידברות. הוא נמצא תמיד מאחורי הקלעים, אין פעם שהוא לא זמין, ואין בעיה שלא יתאמץ לפתור. אם יש לכם מה לומר לשלמה או שאתם צריכים עזרה כלשהי פנו אליו במייל

Shlomo11@htv.co.il

אל תשאל מה הטוב שה' עשה עבורך... שאל איך אני יכול לעשות טוב?

הזמינו את מיטב רבני הידברות אליכם לביה"כ לערב תכנים מרתק המסוגל לכל הישועות.

052-9551556, 052-9551600

לזיווג, לרפואה, לעילוי נשמת, להצלחה

השגחה פרטית

הפרויקט הזה, לגייס כספים כדי לממן את ספר התורה הזה לזכר בנה", מספרת אחת מהמשתתפות בקבוצה.

"אחד מאיתנו רכן קדימה ואמר לה: 'בשנה הבאה בעז"ה אנחנו חוזרים עם ספר תורה כמו שחלמת".
בשנה לאחר מכן, בפברואר 2012, הם חזרו עם ספר תורה חדש לחלוטין. הם נסעו למעלה אדומים, והאותיות האחרונות של ספר התורה נכתבו בחדרו של ארז.
"אני ממש בכיתי", מספרת אמו של ארז, "אני התרגשתי מאד, זה באמת עם ישראל איתנו".
אפשר היה להרגיש את ההתרגשות באוויר. כשהם סגרו את ספר התורה ויצאו לרחוב, אנשים התחילו לרקוד. היו שם חילונים, דתיים, אשכנזים, ספרדים. אפשר היה לראות בכל המרפסות - אנשים רקדו במרפסות. "כל סוג של יהודי שאפשר לדמיין היה מעורב בזה. אני בטוח שאף אחד מהם לא ישכח את היום ההוא לעולם.
עם ישראל היה שם", אומר הרב אליאך.
"אין כמו יהודי, גם כשהוא נמצא במקומות רחוקים, כמו ארצות הברית - הלב היהודי הוא לב אחד", אומרת אמו של ארז. "כל ישראל ערבים זה לזה. זה גוף אחד, נשמה אחת", מסכם הרב אליאך.

ספר תורה של כל עם ישראל

מה הביא את אמו של ארז דרעי ז"ל לבית העלמין בו קבור בנה דווקא באותו יום, ומה היו התוצאות?

'תספרי לנו קצת על הבן שלך?'
גברת דרעי מתחילה לספר להם שארז היה צנחן שנהרג בשנת 2006.
"רואים את פניהם של הילדים, כולם הרגישו כאב. כולם הבינו, עד כמה שאפשר בגיל הזה.
ואז היא מספרת להם משהו שמותיר אותם ללא מילים. היא אומרת: "אתמול בלילה חלמתי חלום. ארז בא אלי, והוא אמר: לא זכיתם להכניס אותי לחופה, אבל אני הייתי רוצה שתכניסו ספר תורה על שמי. להכניס ספר תורה זה כאילו להכניס אותי לחופה".
הוא אומר לה בחלום: "לכו להר הרצל, יש אנשים טובים שם. יבואו אנשים טובים, והם יעזרו לך להכניס ספר תורה".
"משהו באישה הזו פשוט עורר בנו איזה חיבור, וכולנו כקבוצה החלטנו לקחת על עצמנו את

בפברואר 2011 הוביל הרב יוסף-טוב אליאך קבוצה של 50 תלמידי תיכון אמריקאים לטיול בישראל. התחנה האחרונה של הטיול לפני שיצאו אל נמל התעופה היתה בית העלמין בהר הרצל. כמו שאתם יכולים לתאר לעצמכם, סיור בבית העלמין ומראה קבריהם של חיילים צעירים שהקריבו את חייהם, לצד שמיעת סיפורי גבורתם, הוא חוויה חזקה מאד.
בשעה שהרב אליאך תיאר בפני התלמידים את ההקרבה שהקריבו נערים אלה, חיילים צעירים אלה ומשפחותיהם, לפתע ראה במרחק מטרים ספורים מהם זוג מבוגר שבכה על אחד הקברים.
הוא ראה שעל המצבה יש תמונה של חייל ישראלי צעיר. שמו היה ארז דרעי.
"אחד מאיתנו רכן קדימה ובקש מהאישה:

מעדני סלך

לעשותו, ימצא לו חמש דקות רווח בין הדבקים במשך היום ויתבודד לומר את התיקון הזה.

תיקון חצות ב"פורת יוסף" בימי בין-המצרים

מרן הרב עובדיה יוסף מספר על ימי בין המצרים בשנות לימודו בישיבה

ישיבת המקובלים עוז והדר

בצעירותו היו עושים לימוד בישיבת "פורת יוסף" בעיר העתיקה בירושלים. היתה שם ישיבת מקובלים "עוז והדר" בראשותו של הגאון חכם אפרים הכהן שהיה מקובל גדול וחכם גדול, בקי בכל הקבלה כמעט בעל פה, אביו של יבדל לחיים רבי שלום כהן שהיום ראש ישיבת "פורת יוסף", היה ממש ענק בקבלה, מתלמידיו של רבינו יוסף חיים בעל "בן איש חי".
הוא היה יושב בראש, וכולם יושבים לפניו כגורן עגולה ועוסקים בתורה. מי שהיה נכנס לשם רואה כאילו שכינה שורה עליהם, היו להם לא פנים של בני אדם אלא פנים של מלאכים, היו יושבים באותו ערב מתחילת הלילה ועד אור הבוקר לא פסיק פומייהו מגירסא. אנחנו היינו גם כן הולכים כשהיינו צעירים, אבל היינו לומדים גמרא, כל אחד ולימודו, היו רגילים לעשות כל שנה לימוד מלילה ועד הבוקר, והיו גבאי הישיבה מגישים מגדנות תה קפה כדי שאנשים לא יתנמנו, והיה הלימוד פלא פלאות.

הרבים נחרב על ידי הירדנים, יום יום משבעה עשר בתמוז עד תשעה באב, חוץ מיום שבת ויום ערב שבת, מהצהריים ומעלה מתחילה הארת שבת לכן לא עושים, או ערב ראש חודש.
אבל בשאר ימי חול היו יושבים חמש דקות וקוראים תיקון-רחל, דבר זה אינו לוקח הרבה זמן, אבל צריך להשתתף בצער של ירושלים, שכינתא בגלותא, צריך להשתתף בצער השכינה מ"ז בתמוז עד תשעה באב.
כדאי להיזהר במנהג זה שנוצר ברבינו האר"י, והגאון החיד"א נתן עליו גושפנקא, גם בספר עיקרי הד"ט ור' חיים פלאגי ברוח חיים סמכו ידיהם על המנהג הזה שראוי

כשהיינו תלמידים ב"פורת-יוסף" היה המנהג חוק ולא יעבור, בכל יום מאלה הימים, עשרים ואחד יום, היינו יורדים לבית-הכנסת הגדול, ושם היו יושבים כולם על הארץ, יש שטיחים כרים וכסתות, ואומרים תיקון רחל.
הגבאי עליו-השלום היה ר' בן ציון חזן זצ"ל, הוא היה החזן - כשמו כן הוא, כשהיה בבגד היה החזן של רבינו יוסף חיים ע"ה, ושלח אותו שיהיה הגבאי של "פורת יוסף" כדי שישגיח על הנהלת הישיבה, וקולו היה מעורר תאניה ואניה, היה לו קול עצוב, היה אומר את התיקון בבבכיות ודמעות שליש, והיה מעורר אחרים גם כן לבכות. היינו יורדים לבית הכנסת הגדול שבעוונותינו

מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אם אסע כלה של חוויות אתן לא אוותרות!

אסע עיפה מרעם עם הרבנית האמנית חדוה לוי

את מחמנת למסע של תפילות שמחה וריגוש לקברות הצדיקים באוקראינה א' - ג' אלול 12-14.8.18 חוויה ארומת וייחודית! עם הרבנית אורית סלומון

הצטרפי למסע - מס' המקומות מוגבל! 073-222-1-202

לקראת ראש השנה הקרב ובא מסע שלי תפילות בחודש הרחמים והסליחות

**3 נקודות
למחשבה**

איך תינוק שנולד זה עתה מתחיל לנשום?

מהו סוד השינה, ומהו סוד החיים? מי נתן לבעלי החיים את ציוד ההישרדות, והיכן מתרחש פינוי פסולת אוטומטי?

אם ייתם אחד מהם

האם הרכב שלכם פולט אוטומטית את כל הלכלוך והאבק המצטבר בו? האם ביתכם מתנקה מעצמו בכל פעם שהוא מתלכך? האם בגדיכם מנקים את עצמם בכל פעם שנדרש?... ברור שלא! לא הגיוני שדבר כזה יקרה מעצמו. אבל אם אומר לכם שיש מכונה כזו - מכונה מדהימה שיודעת בעצמה לפלוט מתוכה באופן מסודר את כל הלכלוך והאשפה שבה - תאמינו? יש מכונה כזו - הגוף שלנו.

לאחר שהגוף ספג את אבות המזון, הוא מפנה את הפסולת ומשליכה החוצה. פעולה זו, שלכאורה היא פשוטה, פלאית אף היא. על הפסולת לעבור דרך ארוכה בת מטרים רבים בתוך פיתולי המעי הגס. המעי צר ומפותל ובחלק מהדרך המזון מתנהל בו בניגוד לכיוון המשיכה של כדור הארץ. שרירים עדינים בדפנות המעיים הודפים את הפסולת החוצה, לאט ובהתמדה. מיותר לציין שאילולי יצאה הפסולת, היה האדם מת מהרעלה.

הדקות הראשונות של החיים

הידעתם שעובר בבטן אמו אינו זקוק לאוויר? העובר מקבל חמצן באמצעות המזון שהוא מקבל דרך חבל הטבור. בשלב זה ריאותיו מלאות במי שפיר, ולבו אינו מפותח דיו ואינו מסוגל להזרים דם לריאות ולהשתמש בהן. כלומר, לפני הלידה דמו של העובר אינו זורם לריאותיו, שהרי עדיין אין הוא נושם בכוחות עצמו. הדם זורם מצדו הימני של הלב ישירות לצדו השמאלי דרך פתח מיוחד. אבל שימו לב לנס החיים: ברגע הלידה מתרחש בגוף העובר מהפך גמור בפעולת הלב ובדרך זרימת הדם, המאפשר לתינוק היוצא לאוויר העולם להתחיל מיד לנשום בכוחות עצמו! ברגע צאתו של התינוק לאוויר העולם - כדי שהוולד ינשום בכוחות עצמו - חייב דמו להפסיק לעבור מצד ימין לצד שמאל של הלב ולזרום קודם אל הריאות. הדבר מחייב אטימה של הפתח המיוחד בין שני אגפי הלב מיד עם הלידה. מדובר באטימת הפתח בתזמון מושלם. אם זה יקרה שנייה לפני כן או שנייה אחרי כן - התינוק ייחנק וימות, חלילה! עובדה זו מעידה בהכרח שזמן רב לפני הלידה תוכנן הפתח להיסגר בעת הלידה מיד ולתמיד. מי הוא זה שתכנן?

ציוד הישרדות

שמתי לב, שישנם בעלי חיים שבגופם נמצאים "אביזרים", שאופן יצירתם הוא פלא עצום, ועוד יותר מדהימה היא יכולתם של אותם בעלי חיים לעשות בהם שימוש מושלם לצורך תפקודם והישרדותם בטבע. הנה מספר דוגמאות.

נחש - ארס: מיהו "המדען" שיצר את הנוסחה הכימית הרעילה הזו בגופו של כל נחש ונחש? מיהו "הכימאי" שטבע את המינון המדויק הזה? מי "רקח" את הארס המסוגל להמית פיל בהכשה אחת?

עכביש - קורים: מאין מגיעים הקורים? כיצד מייצר העכביש את אותם קורים, החיוניים לתפקודו והישרדותו? מי לימד אותו לטוות קורים?

דיונון - דיו: איך נוצר הדיו ואיך הגיע לגופו של הדיונון? מי "דאג" שהדיונון יפלוט שובל של דיו במנוסתו מפני טורף, ועל ידי כך יסתיר את כיוון בריחתו?

האם במוח הקטנטן של הנחש, העכביש או הדיונון, יש "שכל" לשמור על חייהם בצורות כה מתוחכמות - האין זו בבירור הוכחה המעידה על הבורא, שצייד אותם בכל הדרוש להם, וטבע בהם את האינסטינקט להשתמש בציוד זה?...

מומלצים בהידברות

צופיה וערוץ הידברות

- 1 הרב זמיר כהן - הלכות תשעה באב נדחה
- 2 אחת אחת - אפרת שטרן נפגשת עם בת גלים שער
- 3 אליהו שירי - מתי נשמתם בפעם האחרונה?
- 4 הרב גואל אלקריף - מעלת השתיקה
- 5 הרב פסח קראהן - כל ילד הוא ברכה

אתר הידברות - האתר העולמי לקירוב

- 1 העתיד כבר כאן: הצמיד שיכול לקרוא מחשבות
- 2 "כשהרופאים שמעו את התשובה שלי - הם צעקו עליי"
- 3 בריכות בהפרדה / חופים בהפרדה - הרשימה המלאה 2018
- 4 "פתאום גיליתי שאני מפחדת להתחתן, ואולי מעכבת אותי. מה עושים?"
- 5 "הרופאים אמרו לי: לעולם לא תחזרי לרקוד, ואין סיכוי שתביאי ילדים". הנס של הדר צדוק

לקבלת סרטונים ותכנים מרתקים מהידברות, צרפו את המספר 052-1592-955 לאנשי הקשר, ושלחו את שמכם ועיר מגורכם בהודעת ווטסאפ + את המילים "צרפו אותי".

להצטרפות לניוזלטר הידברות כנסו - <http://hidabroot.org.vp4.me/newsletter>

לקבלת 2 הלכות ביום כנסו - <http://hidabroot.org.vp4.me/2halachot>

צילדים

יש איזה ערבי על החוף (ג')

בשבוע שעבר סיפרתי לכם איך הציל הערבי את דודי מן המים

אותו. הערבי הסתפל עליו, מתנשם בכבודות בעזרת מכשירי ההנשמה. נראה היה שהוא לא הבין כלום ממה שדברנו. אבי נגש אליו ואמר: "סלאמת" (שלום), "שוקראן" (תודה רבה). הערבי ענה: "כל טוף". אבי אמר: "אנתא דוית אבני" (הצללת את בני). הערבי ענה בלחש: "חאמדויללה" (השבח לה'). אבי שאל: "מינון אנתא?" (מהיכן אתה). הערבי ענה: "מן דבוריה" (מהכפר דבוריה). "שו איסמאק?" (מה שמך) שאל אבי. "יוסוף אבו ג'אלל", ענה האיש, וראשו צנח באפיסת כחות. עקבתי אחר השיחה בהשתאות. עד עכשו ידעתי שאבי דובר רק עברית. לא הבנתי מהיכן הערבי. הוא דבר בשטף, כאלו הייתה זו שפת אמו. אבי סים לשוחח איתו ולאחר מכן אמר לנו: "נפלאות דרכי ה'. האיש שממנו פחדתם ושאיתו רציתם לסלק מהחוף, הוא האיש שנגלח להציל את דודי שלנו".

בשבוע הבא אספר לכם מה קרה לערבי לאחר שיחתנו.

הוא תפס אותי ולא נתן לי לזוז. חשתי איך אנחנו מסתובבים במערבלת ומגיעים לקרקעית, ואז הוא החל לשחות מתחת למים, עד שיצאנו מתחום המעגל של המערבלת. רק אז הוא משך אותי למעלה. הספקתי לתת נשימה אחת באויר והתעלפתי. אני זוכר שהתעוררתי שוכב על החול. הרגשתי שמישהו שוכב לצדי. כנראה אחר כך התעלפתי שוב וחלמתי על מישהו שרוצה לירות בי באקדח. וחשבתי לעצמי, שעכשו, אחרי שכבר הצלחתי להציל, עוד רוצים להרג אותי. רק אחר כך התעוררתי והבנתי שזה

האמבולנס לקח את דודי ואת הערבי, ואנו מהרנו לבית החולים. מצאנו אותם שכובים בחדר אקד. הנצול והמציל. מצבו של דודי היה טוב, ולעמת זאת, מצבו של הערבי היה גרוע מאד. ראותיו היו מלאות מים, ולמרות שהיה בהכרה מלאה, הרופאים אמרו שנסקפת סכנה לחייו.

אבי לא ידע את נפשו מרב התרגשות, והוא חבק את דודי ובכה.

דודי ספר: "נקלעתי למערבלת, שמשכה אותי למטה. נאבקתי בכל הכחות שלא להשאב לקרקעית, עליתי וירדתי, ממש כמו שקרה למצרים ב'אזי שיר'. שיתית הרבה מים, והרגשתי שכחותי אוזלים. ואז ראיתי מישהו מתקרב אלי. הוא תפס אותי, ואני נתליתי בו וכמעט הטבעתי אותו, אך הוא אמר לי 'תנשם אויר'. נשמתי עמק, ואז

היה רק חלום".

אבי ואני צחקנו.

"תתפלא, דודי, זה לא היה חלום", אמרתי

וספרתי לדודי מה בדיוק קרה.

"ממש לא נעים לי", אמר שמעון, שרצה לסלק

מה בפרשה?

נכנסים לארץ ישראל

לפני שבני ישראל נכנסים לארץ ישראל, מדבר איתם משה רבנו על כל הדברים שעברו במהלך השנים במדבר והמלחמות שנלחמו לקראת הכניסה לארץ ישראל, ומצווה אותם הלכות שונות וחשובות. בתחילת הפרשה מצווה משה את בני ישראל על משפט צדק. לאחר מכן הוא מדבר איתם על פרשת המרגלים, על המעבר בגבול מואב ועל המלחמה עם סיחון מלך האמורי ועם עוג מלך הבשן.

לאחר מכן מדבר משה על ההבטחה שניתנה לראובן, גד וחצי שבט המנשה לנחלה בעבר המזרחי של הירדן, לאחר כיבוש הארץ.

בסוף הפרשה אומר משה רבנו ליהושע בן נון שכשם שסיחון ועוג הובסו במלחמה, כך יעשה ה' לכל הממלכות שיפגשו בני ישראל בארץ ישראל, ולכן אין להם ממה לפחד - כי הקב"ה הוא שנלחם עבורם.

בדיחות לילדים

שוכר: הגשם חודר לדירה דרך התקרה?
משכיר: לא תמיד. רק בחורף, כשיורד גשם.

120

מה מאחלים לאדם שהגיע ליום הולדתו ה-120?
- שיהיה לך יום טוב!

- אתה מזכיר לי מאד את ירחמיאל לוי.
- אני ירחמיאל לוי!
- אה... לכן אתה מזכיר לי אותו.

איך פילים דומים לארנבים?
שניהם לא יודעים לרכב על אופניים.

הצטרפו למנוי החודשי של חבורת תריג - הסדרה הכובשת מאת הסופר חיים ולדר.
< תקליטור שמע וחבורת עם עלילה מרתקת מלאת ערכים יהודיים, שילוו את הילדים לאורך כל החיים.
התקליטור והחבורת יגיעו אליכם הביתה מידי חודש, כמה ימים לפני החנויות!
< תקבלו את מגזין 'הורים' העוסק בהורות ובחינוך ילדים בעידן המודרני.

מגוון מוצרים מרתקים וחינוכיים של חבורת תריג!

- < ספרי עלילה וספר קומיקס
- < משחק מדרים רצוף משימות והרפתקאות
- < נגן MP3 או דיסק און קי עם העונות המלאות של חבורת תריג, ועוד...

חבורת תריג

המשך בשבוע הבא...

הצטרפות למנוי החודשי או לרכישת מגוון מוצרי חבורת תריג, היכנסו לאתר הידברות שופט או חייגו: 073-222-12-50

אחת שאלתי

הרב ארז חזני

הכסף שנתקע במכונה

הכסף נתקע במכונת הפחיות - האם השליח צריך לשלוחו?

ומים בכסף תתן לי ושתייתי (דברים ב, כ"ח)

הוצאות והלך לשם, אלא שראובן עצמו לא בא, וקעת תובע שמעון את הוצאות הנסיעה, שהדין בזה הוא, שפינו שסמך שמעון על דברי ראובן, והוציא הוצאות על פיו, חייב ראובן לשלם לו הוצאותיו. והוא הדין לענייננו - אפרים הוציא את ההוצאה על פיו של יעקב, ולכן צריך יעקב לשלם לו. וכמה ישלם? - הואיל ולמעשה השליחות היתה על פחית בשני חמשה שקלים, ועל יותר מכך יעקב לא התחייב (עקרונית אפרים יכול היה לפרוט את המטבע לשתי מטבעות של חמש), ממילא אי אפשר להוציא מעקב סכום רב יותר מאשר שלח את אפרים לקנות עבורו, ולכן ישלם לאפרים חמשה שקלים בלבד.

"המטבע שלי?! - תמה אפרים כנגדו - העשרה שקלים אבדו לה, הרי הוצאתי אותם על פי בקשתך ועליך לשלמם לי." "ראשית כל - השיב יעקב - הפחית שבקשתי לא עולה עשר אלא חמש. אך גם חמש איני חייב, כי בפעל לא קבלתי את הפחית...". באים הנערים ושואלים - מה הדין במקרה זה; האם יעקב פטור לגמרי מתשלום, או שמא צריך לשלם חמשה שקלים כדמי פחית, או אולי חייב לפצות את אפרים בכל הפסדו, ולשלם עשרה שקלים...? תשובה: כשיעקב בקש מאפרים: "תקנה בשבילי פחית", למעשה הוא הורה לאפרים להכניס עבורו מטבע למכונה, ולהביא לו את הפחית. נמצא, שאפרים הכניס את המטבע למכונה על פיו של יעקב (על פי הוראתו), וכבר ברגע הכנסת המטבע למכונה, חלה התחייבותו של יעקב להשיב את המטבע לאפרים.

לסכום: יעקב ישלם לאפרים חמשה שקלים. לרכישת הספר "אחת שאלתי 2" ושאר ספרי הרב יצחק זילברשטיין, חייגו להידברות שופט: 073-222-1250

ודומה הדבר לדין הבא המובא בשלחן ערוך (ח"מ י"ד-ה' ברמ"א): ראובן אמר לחברו שמעון: "הבה ונלך לדון בבית דין פלוני בעיר אחרת, לך תחלה אתה, ואני אבוא אחרך", ושמעון אכן הוציא

מעשה בשני בחורים, יעקב ואפרים, שנסעו באוטובוס לקברות צדיקים בצפון. במהלך הנסיעה, עשה נהג האוטובוס עצירת ביניים. אפרים ירד לרכש עבורו דבר מאכל, ויעקב שנסאר באוטובוס, קרא לו מהחלון ובקש: "אם אתה כבר למטה, עשה עמי חסד, וקנה נא עבורי פחית קולה ממכונת המשקאות, כשתחזור אשלם לך". אפרים הסכים בשמחה, ונגש למכונה. מחיר הפחית היה חמשה שקלים, ומאחר ובארנקו של אפרים היה רק מטבע של עשרה שקלים, הוא שלשל למכונה את המטבע, והמתין ליציאת הפחית והעדר. ומה קרה עכשיו? - המטבע נתקע במכונה! הפחית לא יצאה, וגם לא המטבע, גם לאחר כל הלחיצות וההכאות הקלות של אפרים. אפרים חזר אל יעקב והודיעו בצער: "המטבע של העשרה שקלים שהכנסתי נתקע, והמכונה לא פלטה את הפחית". יעקב נענה ואמר: "מן השמים ימלאו חסרונו, צר לי על אבדן המטבע שלך".

באוירה משפחתית

עד החתונה זה יעבור

כל הדברים שמדאיגים אותנו היום, יוכיחו לנו בעוד זמן קצר שהם בני חלוף

קם בלילה עוד, ואתם ישנים לכם לילה שלם בלי להניד עפעף.

אפשר לראות זאת באופן מדויק, כשאנחנו דואגים לפעמים ממה שנומא שאין מה לעשות למענו, כמו למשל ילד שמוצץ את אצבעו, ואינו מצליחים להוציאה מפיו בשום אופן שבעולם. דאגתנו עצומה. מה יהיה אם ימשיך וימצוץ כך עד שיגיע לבית הספר? ואולי זה ימשיך גם אחר כך וילך עם הילדה ללימודים גבוהים יותר? ואולי, אולי, היא תמצוץ את האצבע וכך תלך אל מתחת לחופה?

יום אחד, היא עזבה את האצבע לחלוטין. אולי מישהי אמרה לה משהו בכיתה. אולי החליטה שזה באמת לא לעניין, אולי כל מה שביקשתם ממנה ולא עזר, כן לחלחל פנימה, אל תוך ליבה והביא אותה לזה. בכל אופן, האצבע יצאה מהפה. "עד החתונה זה יעבור" - כן, הזכירו זאת לעצמכם. זוהי בעצם האמונה בכך שיש מי שמגן עלינו ממעל, אם תזכרו תמיד שהוא שם, אם תסמכו על כך שהתקופה הרעה תעבור, אז בוודאי תצליחו להקל מעט על דאגותיכם...

כך מתברר לנו שדברים זזים, משתנים, נעלמים, נכחדים. נכון, מגיעים אחרים במקומם, אבל מה לעשות שבדיוק הדבר שממנו יראנו הוכיח לנו שהוא בר חלוף.

כמה פעמים צעקתם על הילד: "למה אני צריך לומר לך כל דבר אלף פעמים?", ועדיין הייתם צריכים לומר לו גם בפעם האלף ואחד? באותו רגע הייתם בטוחים שעד עולם לא תחדלו לדבר, כי הילד לא שומע את דבריכם, והנה התברר לכם שלא כך הדבר. יום אחד הוא התרצץ, למד בכיתה "כבר את אביך ואת אמך" ושינה את הליכותיו.

הילד קם בכל לילה שלש פעמים לפחות. אתם לא מספיקים לעצום עין, והוא קם שוב. זה נראה כמו דבר שאין לו סוף. איך אפשר כך להעביר עוד לילה ועוד לילה? אתם מותשים עד חורמה ובטוחים שכך יימשכו הדברים לעד, ואז מתברר לכם ששנת הלילה של הילד התייצבה, הוא לא

מכירים את זה שהילד נופל ויוצר לעצמו "בליטה" על המצח, ואנחנו צוחקים אותו ואומרים: "לא נורא, עד החתונה זה יעבור?". האמת, הרבה לפני החתונה כל הדברים האלה עוברים, אם לא דבר על עניינים יוצאים מהכלל.

כשקורים לנו דברים קשים, אנו מתקשים פתאום לצחוק, מתקשים להביט למציאות בעיניים ולומר לה את האמת: "זה יעבור". נכון, לא תמיד זה עובר בין יום, לעיתים לוקח שבועות עד שהדבר עובר, לפעמים חודשים ולעיתים שנים, אבל עדיין ההסתכלות הזו, של: "לא נורא, זה יעבור" - תקפה ועומדת בעינה.

בואו נאמץ את המשפט הזה לעצמנו. נאמר לעצמנו מילות הרגעה: הכול בסדר! זה יעבור! כשהילד שלנו צועק, מתחצף, ממרה את פינו, אנחנו בטוחים שזהו, הילד הזה לא יתאזן לעולם, לא ישמע בקולי אף פעם ולא יתיישר בחיים. אחר

חכמת נשים

הרבנית חגית שירה

אנחנו בוכים על העתיד

לא לבכות על מה שאין לך, לא לילל ולהתמרמר על מה שחסר לך, אלא למלא את הלב בתקווה, באמונה

חרב? ולא ראוי לבכות על העבר... ענה לו ירמיהו: אנחנו לא בוכים על העבר, אנחנו בוכים על העתיד... זה לא בכי של ייאוש, זה בכי שלי תקווה!

זוה העניין. לא לבכות על מה שאין לך, לא לילל ולהתמרמר על מה שחסר לך, אלא למלא את הלב בתקווה, באמונה! להתחבר למה שהנשמה שלך רואה בשבת הזאת, השבת היא שבת חזון, חזון הוא מראה של נבואה, חזון היא תמונה עתידית ורבי לוי יצחק מברדיטשוב מסביר שבכל שבת חזון הקדוש ברוך הוא מראה לך תמונה עתידית של בית המקדש השלישי בנוי בתפארתו, מושלם. והיא התמונה של חיך מושלמים, בלי חסרונות. ולמה הוא מראה לך את התמונה היפה הזו דווקא עכשיו, ממש לפני תשעה באב?

כדי לתת לך תקווה, ולהזכיר לך שבית המקדש השלישי עומד ומוכן, הישועה הפרטית שלך באמת כבר תפוררה ומוכנה בעבורך... מזלך רואה! הנשמה שלך רואה, וזה ממלא את עיניך בדמעות של תקווה ואת לבך בגעגועים.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

לי לבכות. איפה אני ואיפה הרבי מברדיטשוב? ראשית, צריך לזכור שלבכי שלך בתשעה באב יש מטרה! ההפטרות שקוראים בשבתות של שלושת השבועות נקראות הפטרות של פורענות - מלשון פירעון. את כביכול מתאבלת, בוכה ומיצרה, ועל ידי זה את פורעת את הצער של כל השנה כולה. בבכי הזה יש משהו מיוחד, הוא לא בכי של ייאוש, הוא לא בכי על עצים ואבנים. הוא בכי של חזון.

רבי משה איסרליש, בספר "תורת העולה", סיפר שלאחר חורבן בית המקדש היה יושב ירמיהו הנביא בפרשת דרכים והיה בוכה... עבר שם אפלטון, שהיה פילוסוף חכם מאוד. הוא התפלא ושאל: כיצד אתה, ירמיהו החכם הגדול, בוכה על עצים ואבנים? ובכלל, מה התועלת בבכי, הרי הבית כבר

בערב תשעה באב, אחרי שאכל סעודה מפסקת, היה רבי לוי יצחק מברדיטשוב עומד ומביט החוצה דרך החלון. שעה ארוכה היה עומד ומסתכל החוצה... בינתיים הקהל בבית הכנסת היה מתאסף לאמירת איכה, וכולם היו ממתנינים לרב ומחכים, עד שהשמש היה קורא לו בעדינות: "רבי, הקהל מחכה...". כתשובה, היה רבי לוי יצחק מביט בשמש ושואל אותו בציפייה: משיח בא או טרם בא? וכשהשמש היה עונה לו: טרם בא! היה רבי לוי יצחק רץ רץ לבית המדרש, נופל על הרצפה ובוכה בדמעות: "איכה ישבה בדד...".

ואת שואלת: איך אני, הקטנה, אבכה על המשיח ועל בית המקדש? חורבן הבית רחוק כל כך, ואף על פי שאני יודעת שכל הצער בגלות הזו הוא תוצאה של החורבן, קשה

מגוון סדנאות ביתיות בנושא: בריאות הגוף והנפש ניקוי רעלים, ופרחי באך ע"י תזונה נכונה עם: גב' זהרה שרביט והרבנית שושי גבאי

ללא תשלום - אפרטים ופכאננות 073-222-12-90

בואי אלילות עם פטורופתיות אל הידברות את הקלר בין נפש לגוף

לא אוכלת ארוחת צהריים

איך מתמודדים עם בררנות באוכל, מה עושים כשהבית לא נקי מספיק, ומה אומרים לילד שנושף?

אין חיים ללא כולסטרול

כולסטרול יצא שם רע, ולא תמיד מסיבה מוצדקת. לפעמים, במהלך המאמץ שלנו לשרת את הכולסטרול ולצמצומו, אנחנו שוכחים שזהו מרכיב חיוני בכל תא מתאי גופנו. למעשה, אין חיים ללא כולסטרול.

מה זה כולסטרול?

כולסטרול הוא תרכובת אורגנית הנמצאת בקרום של כל תא ותא מתאי הגוף. לכולסטרול חשיבות רבה בתפקוד תקין של הגוף: יש לו חלק בבניית קרומי התאים, הורמונים, ויטמינים, מיצי מרה וסטרואידים.

חומרים המכונים ליפופרוטאינים מעבירים את הכולסטרול בזרם הדם ומפזרים אותו בכל אזורי הגוף.

LDL- (הכולסטרול הרע) נושא את הכולסטרול מהכבד שם הוא נוצר אל התאים שזקוקים לו; ה HDL- (הכולסטרול הטוב) אוסף את הכולסטרול העודף מהתאים ומחזיר אותו לכבד, שם הוא מתפרק ומופרש מהגוף או עובר עיבוד מחדש.

בעצם, ה HDL- מסייע להרחקת LDL- ממחזור הדם וכך מקטין את שקיעתו בדפנות כלי הדם.

איך נצמצם את ה LDL- ע"י תזונה? ואלו מזונות יעזרו לנו להעלות ה HDL-?

סיבים תזונתיים מסיסים יכולים להפחית בצורה ניכרת את רמת הכולסטרול הרע בדם (וכן את הסיכון לפתח מחלות רבות נוספות). שיבולת שועל, אורז מלא, קטניות. הקפידו לאכול סיבים מסיסים בכל ארוחה. בבוקר תוכלו לאכול דייסת שיבולת שועל עם פירות. תוכלו להפחית את הכולסטרול באמצעות אכילה של יותר פירות וירקות בעלי צבעים עזים. הקפידו לאכול לפחות 5 סוגים של ירקות טריים או מבושלים.

שמן זית מעלה את רמת ה HDL- (הכולסטרול הטוב) בדם. קיימות אין ספור של אפשרויות לשימוש בשמן זית - להוסיף לירקות, לרטבים, לסלט חי.

שום ובצל הם תוספת טובה לתבשילים, מסייעים להפחתת רמת הכולסטרול LDL ולהעלאת רמת הכולסטרול הטוב; עשבי תיבול עשירים בנוגדי חמצון מונעים את חמצון הכולסטרול.

נמצא גם שאגוזי מלך מפחיתים רמת כולסטרול וטריגליצרידים בדם, אכלו חופן מהם מידי יום. שתיה מוגזמת של קפאין תזיק. עדיף לשתות תה ירוק, שהוא עשיר בנוגדי חמצון רבי עוצמה בשם פוליפנולים, אשר עוזרים בהורדת ה LDL ומעלים HDL.

כמובן, הימנעו משומנים רוויים ומוקשים, מסוכר לבן ומאלכוהול, שמעודדים את הכבד ליצר כולסטרול.

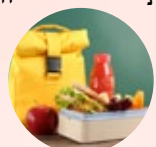
בריאות איתנה.

אולי תתפלאי לשמוע, אבל שינכם צודקים. את עקרת בית חרוצה ואת מעוניינת לשים אותך עצמך כעוזרת לביתך, אינך מוצאת פסול בעבודתך, להפך, את אוהבת לעשות אותה ועושה אותה בחפץ לב.

בעלך צודק מראות עיניו - הוא אולי הגיע מבית פדנטי במיוחד, או שחינך את עצמו להיות כזה. הוא רואה כל פגם וזה צורם לו עד מאוד. אולי לא יפה ולא הוגן לומר לך זאת, אבל הוא מרגיש שזה מפריע לו ומגיע לו שתביני אותו.

מה שאני יכולה להציע זה ללכת בדרך האמצע. באופן כללי, דאגי את, לניקיון הבית. עשי הכול כפי שאת רוצה ואוהבת, לפי הפנאי שבידך והכוחות שבך. הכניסי עוזרת לבית פעם בחודש, רק כדי שתעשה את הדברים שאת לא מגיעה אליהם או לא מבינה בהם, כמו למשל להבריך את הפאנלים, את הפינות בשיש, את הברזים ואת המסננים שלהם וכך הלאה.

כך תרוויחו שגם את מרוצה ועושה כרצונך, וגם בעלך רואה מול עיניו ברק, כפי שרצה בתחילה. (מנוחה פופ, סופרות ומומחית תהליכי חינוך) * * *

אני מטפלת במעון. אשמח לקבל עצות להתמודדות עם נשיכות של ילדים והתנהגות אלימה.

במקרה של נשיכות, חשוב מאד להבין את הסיבה לכך. יש לעקוב אחר הפעוט, לשים לב באילו מקרים הוא נוטה לנשוך, ולנטרל את הגורם לכך. אם הנשיכה באה על בסיס קשיי תקשורת של הילד שאינו מצליח להביע עצמו, והנשיכה היא אמצעי תקשורת בעבורו, רצוי להיות קשובים לצרכיו וללמד אותו דרכי תקשורת נוספות להביע את רצונו וכעסו, באמצעות תיווך יעיל. זאת על מנת לחסוך לו את התסכול אליו הוא מגיע.

על המבוגר להעביר לילד מסר ברור וחד משמעי: "במעון שלנו לא נושכים". גם אם הוא אינו מבין תמיד את המלל, הוא קולט בתגובת המבוגר את טון הדיבור. אין להגיב ארוכות על נשיכה או אלימות, מחשש שהילד יבחר להשתמש בדרכים אילו להשגת תשומת לב שלילית. יש לספק לילד דרכים אלטרנטיביות לפריקת כעסו - להירגע בחוץ, לטפס, לקפוץ וכד'. חשוב לעודד את הילד כאשר נמנע מנשיכה בעת מריבה או כאשר הוא משחק בנחת. ראוי לשבחו בפני שאר הילדים ולהעניק לו תשומת לב. יש לשדר לילד שחשוב מאד להתנהג בצורה נעימה זה כלפי זה, ושכאשר מישו בקבוצה נוהג באלימות, הוא כנראה התבלבל. (קרן אהרון, מאבחנת דידיקטית, מרצה בחינוך מיוחד ובפסיכולוגיה התפתחותית)

יש לכן שאלות בנושאי נפש, זוגיות, פרנסה ועוד? כתבו אלינו למייל debi@htv.co.il

בתי, בת 4, בררנית מאד באוכל. מחזירה את האוכל מהגן ומסרבת לאכול ארוחת צהרים. מה עושים?

עלינו, ההורים, לסמוך על מנגנון הרעב ותחושת השובע הטבעיים של הילד, ולסמוך עליו שיאכל כשיהיה רעב.

ככל שנכבד את החלטתו של הילד אם רוצה לאכול או לא, נגרום לפחות ריאקציה סביב האוכל, וממילא לילד תהיה בחירה להחליט אם הוא רוצה ומה הוא רוצה לאכול מהתפריט שהוכן. לפעמים אנו לא שמות לב שההתעסקות סביב האוכל, הכעס והשכנועים - גורמים לילד ללחץ ולסירוב.

החלטת ההורים היא מתי הוא זמן האוכל, ומה אוכלים היום (כמובן, אם את יודעת שבתך אוהבת אוכל מסוים וזה נח לך - הכיני לה ותשמחי אותה). הימנעי מהבטחת הבטחות, מתן פרסים וכעסים.

הרב גרשון אדלשטיין אומר בחוברת "דרכי החיזוק": "כך הוא טבע הילד בכל העניינים, כמו שידוע שאם רוצים שהילד יאכל ודורשים ממנו לאכול בכפיה, או שהוא מרגיש שרימו אותו ודחפו לו את האוכל בהיסח הדעת, זה

גורם שהוא לא רוצה לאכול, ולפעמים הוא מקיא את מה שאכל, אבל אם לא מבקשים ממנו שיאכל - הוא מעצמו אוכל הרבה לשובע עד שלפעמים צריכים למנוע אותו שלא יאכל יותר מידי שזה מזיק לבריאות, כי באמת יש תאוות אכילה והאוכל הוא טעים, אלא שאם מכריחים אותו לאכול זה משניא עליו וגורם שיעשה דווקא להיפך".

החליטי שאת משחררת, מפסיקה להתאמץ ונותנת לבתך להסתדר עם מה שיש. יש סיכוי שלפעמים היא תישאר רעבה (שימי לב שאינך מאפשרת לבתך לאכול ממתקים וחטיפים כתחליף), ומצד שני כך תוכל להבין שלא תמיד החיים מתאימים את עצמם אליה, אלא שלפעמים עליה להתאים את עצמה לחיים, למציאות. בכך הרווחת שגם לימדת אותה להיות אחראית ולהחליט בעצמה, וגם היא תאכל הרבה יותר טוב ממה שאכלה קודם. (יוכי דנחי, יועצת חינוכית ותומכת רגשית לגננות ולאמהות) * * *

אני עקרת בית חרוצה, אבל כנראה לא הכי נקיה ומבריקה. תמיד אחרי שאני מנקה משך יום שלם, מבריקה את הפינות של הרצפה, ואת הברז והשיש - מגיע בעלי, מסתכל על הכל מלמעלה ופוסק שהבית לא נקי. לא אכפת לו להכניס עוזרת, הוא טוען שלשם כך הוא עובד, אבל אני לא רוצה, אני נמצאת בבית ומסוגלת לעבוד ולנקות. חבל לי על הכסף לעוזרת, חבל לי לא לנקות בעצמי, ואני גם חושבת שאני מנקה היטב. מי צודק?

מלון הוד המדבר

ים המלח כ"א - כ"ד אב 2-5/8
חמישי עד ראשון
הרב זמיר כהן (בשבת)

מלון כינר

גליל 1
י"ד - ט"ז באב
26-28/7
חמישי עד מוצ"ש
הרב יצחק פוגר
הר' שמעון פרץ

נוכפשי הקיץ

על המים נוכפשי

לכל המשפחה

שני הידברות

2 חופשות מדהימות
על חוף הכנרת
ובים המלח!
הבטיחו מקומכם:
073-222-12-70
מס' חדרים מוגבל

גורמה ארוחות

מפגש ענק של חיים ישראל

מפואר ספא

חופי נפרד

חוכניות לילדים

חופי נפרד

חוכניות לילדים

חוכניות לילדים

חוכניות לילדים

חוכניות לילדים

ישועות בט"ז באב

תתכוננו!

בס"ד
השנה אתם מתחתנים!

הזמינו את חבריכם
לבית / קהילה
ובחרו ממיטב מרצי הידברות
לערב מרגש של הוויה, שמחה,
תפילה מיוחדת למציאת זיווג,
המסוגל לכל הישועות

073-222-12-90
- ללא עלות -

צעד קטן שלך צעד גדול להתגשמות

"לא היו ימים טובים לישראל
כחמשה-עשר באב..."

יש לי מתנה לילדי שאר!

עם כל הזמנת ספר או משחק

גם בחופש הגדול ממשיכים בחינוך עם חיוך

דיסק התכנית האהובה ביותר על הילדים "צור משלנו" ניתן לכם במתנה עם כל הזמנת ספר או משחק מעולם הילדים העשיר של הידברות המשחקים של חיים ולדר, משחקים מסוגים שונים לכל הגילאים, ספרי חיים ולדר, ספרי מנוחה פוקס, ספרי קומיקס, ספרים לגיל הרך, סיפורי צדיקים, ועוד.....

מחירי מבצע מיוחדים

האוצרים של כל הילדים בעולם

shops.hidabroot.org
לפרטים והזמנות טלפוניות: 073-222-12-50

משלוח חינם בהזמנה ב-150 ומעלה
ממגוון המוצרים בהידברות שופס
הידברות